

© ΗΣΑΥΡΟΣ

Nº
373

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ 'Αμερικανοί συλλέκται

Τα ένδυμα του πολέμου

Στην 'Αμερική δεν έλειπαν ποτέ οι συλλέκται περιέργων αντικειμένων. 'Αλλ' ο πόλεμος εδωκινούρη νέες κατηγορίες συλλεκτών, που ασχολούνταν σήμερα με αληθινή μανία στη συλλογή των πιο απίθανων πραγμάτων και διαθέτουν τεράστια ποσά για το σκοπό αυτό.

Η προτίμηση των συλλεκτών στρέφεται προς τα αντικείμενα που έχουν σχέση με τον πόλεμο και περισσότερο με τον πόλεμο εναντίον της Ιαπωνίας. Οι επιχειρήσεις της 'Αφρικής και της Ευρώπης παρουσιάζουν για τους 'Αμερικανούς συλλέκτες μικρότερο ενδιαφέρον.

Ο πόλεμος στη θάλασσα και ακόμη περισσότερο κάθε τι που έχει σχέση με τις θαλασσοπόρες επιχειρήσεις συγκινούν επίσης τους 'Αμερικανούς, άνδρες και γυναίκες, που τρελαίνονται για να αποκτήσουν ένα κομμάτι από τη στολή ενός πιλότου ή έναν κάλυκα οδοιπόρου από εκείνες που τα βαρέλια μάχης του Ειρηνικού έφθιναν εναντίον των Ιαπωνικών παρλιών.

Η πρωτότυπότερη από τις συλλογές του είδους αυτός είναι εκείνη μιας πλουσίας 'Αμερικανίδας, της κυρίας Έλνεν Άνταμς, από τη Νέα Υόρκη, που μαζεύει φάρμακα εσωρούχα στρατιωτών, από εκείνα που φέρουν τη φραγίδα της κυβερνήσεως.

Η 'Αμερικανίδα συλλέκτρια πληρώνει ακριβότερα τα πολύ λερωμένα εσωρούχα, που είναι γεμάτα από ιδρώτα, βρώμα και λάσπη. Αν τα εσωρούχα αυτά έχουν ίχνη αίματος, η τιμή είναι ακόμη μεγαλύτερη.

Η κυρία Άνταμς έχει γεμίσει ως σήμερα δύο μεγάλα δωμάτια με αυτά τα εσωρούχα και φιλοδοξεί να καταρτίσει και λαμπρό μουσείο, που να απεικονίζει το μούχο του 'Αμερικανού στρατιώτη στα διάφορα θέατρα του πολέμου.

Ένας άλλος 'Αμερικανός συλλέκτης μαζεύει κομμάτια οστών από τραυματίες που υπεβλήθησαν σε ένχειρσεις στα διάφορα στρατιωτικά νοσοκομεία.

Οι 'Αμερικανοί στρατιώτες που συνέδρα να τους άρτια, το κεφάλι ή το πόδι από τα πόδια, τα χέρια, προτιμώτερο να το σώμα των βρισκουν πως είναι ο ίδιος. Γιατί, έκτος από το άμεσο κέρδος που έχουν, εξασφαλίζουν ακόμη την δόξα και την άθανασία.

Πραγματικά, ο 'Αμερικανός συλλέκτης έπικολλά πάνω σε καθενα απ' αυτά τα όσα μια μικρή ολόχρονη πλάκα, όπου αναγράφεται το όνομα εκείνου στον οποίον ανήκει και διάφορα άλλα στοιχεία για την πολεμική δράση του. Έπειτα το κειμήλιο αυτό τοποθετείται μέσα σε μια γυάλινη προθήκη, που είναι στρωμένη με μια χρυσοκέντητη 'Αμερικανική σημαία και παραδίδεται έτσι στην αιωνιότητα.

Ένας άλλος συλλέκτης, από τη Βαλτιμόρη, εδράνει στις εφημερίδες μια αγγελία με την οποία γραφία 'Αμερικανών στρατιωτών με μη 'Αμερικανίδες γυναίκες.

Ένας πλούσιος έμπορος από το Κένεντυ, που μαζεύει πουκλες από το στρατό, ο Χένρυ Μπρούκ νάικων, που συνώδεσαν τα μαλλιά 'Αμερικανιδών γυναικών στα διάφορα μέτωπα του πολέμου έξω από την πατρίδα του.

Ο ίδιος συλλέκτης έχει συγκεντρώσει επίσης άνακεια νανηλάκια με κεντήματα επάνω τα όνοματα μικροπραγμάτων, που έχει αγοράσει από τις έπιστρές φούρες στρατιωτικές.

Ο πόθος αυτός της συλλογής έχει καταστήσει αληθινή μανία και πολλές νεαρές 'Αμερικανίδες περιουσία στην προκυμιά του Μπρούκλιν ή στα τιώτες για να τους ζητήσουν ένα αυτόγραφο, ένα ή να τους παρακαλέσουν να φωτογραφηθούν μαζί τους.

Για να το επιτύχουν, κατασκευάζουν πολλές φορές σε ζεύγη μια πινακίδα, πάνω στην οποία στρατιωτική οδών. Τα στήλη αυτή, μια φίλη των τους φωτοκλάτω υποπύνα σε μια ομάδα στρατιωτών και πέφτουν εκείνοι τρέχουν για να βοηθήσουν τη νέα και την χαρή αποθανάτιζε με ένδιαφέρον, ή φωτογραφική μηχανή.

Μια μικρή σαντέα, η Σάλλυ Σίλμπερ μπορεί να τους δειγματικούς του 7ου τάγματος της 29ης αεροβιβάθηκε στη Νορμανδία. Όλοι οι τοίχοι του κτιρίου που Γκόρντνεν, είναι γεμάτα ως την οροφή, από Χάρμαζ με τη νεαρή καλλιτέχνισσα, που καθύρωσε τους συμπεληρήση τη συλλογή της χωρίς να υποβλήση σε καμμία δαπάνη. 'Αλλ' ένας θεός μόνον έχει σε πόσα τεχνάσματα κατέφυγεν νι' αυτό, και πόσο τη ζηλεύουν οι φίλες της νι' αυτό το κατόρθωμά της.

Γιατί η συλλογή ένδυμων του πολέμου είναι σήμερα η πιο τυραννική μόδα σ' όλη την 'Αμερική. Και δεν φαίνεται πως πρόκειται να περάση σύντομα...

Η έκδίκησις του θαλασσόλυκου

Πρωτότυπο διήγημα

Ο Φίτζ Στέφεν ο γέρος θαλασσόλυκος, όταν έβλεπε την κόρη του Σελεστίν να δακρύζει, ερυχθήκε με λύσσα:

—'Ησουν αιμωλή και νι' αυτό τ'απαθές! Μιά ταπεινή φαρμακουλιά, σαν και σένα, δεν έπρεπε να δώσης σημασία στα λόγια ενός ευπατρίδη. Την ώρα που ήθελε να περάση μαζί σου, ο άρχιερός και νι' αυτό σ'ε πλάνευε!... Τώρα, δλοι εδώ στο Μπαφλέρ, δά γελούν μαζί μου, γιατί με άτιμωσες! Κατάρα σε σένα κόρη μου!... Κατάρα και σε κείνον τόν ανανδρό ξελογιαστή σου!... Κατάρα και στους δυο σας!...

Κατόπιν, έβλινσε με όρημ την πόρτα του φτωχικού καλύδιού του και πλανήθηκε στην έρημη ακρογιαλιά.

Η δαυσυχιακή κόρη του σωοιάσθηκε καταγής κλαίνοντας πικρά. Ορηνούσε τόν ώμοφορ κι' άγνωστο νέο που την είχε σφιξει μια νύχτα στην άγκαλιά του κι' έπειτα είχε φύγει μακριά της...

Πέρασαν λίγιοι μήνες. Ο δύστυχος Φίτζ Στέφεν, που ήταν ώλλοτε ο πιο γερός ναυτικός της Νορμανδίας, είχε γεράσει κατά τριάντα χρόνια μέσα σ' αυτό το λίγο καιρό. Κι' η κόρη του, η Σελεστίν, η πιο εύθυμη κοπέλλα του Μπαφλέρ, έβινε κλεισμένη στο φτωχικό τους. Ένοιωθε τώρα μέσα στα σπλάχνα της μια καινούργια ζωή...

Έξασφα στις 26 Νοεμβρίου του 1120 το Μπαφλέρ αναστατάθηκε. Κάποιος μεγάλος άρχοντας είχε φθάσει από την αυλή με μια λαμπρή ακολουθία από λόρδους, βαρώνους και στρατάρχες. 'Ηταν η Αυτοί Μεγαλειότης, ο Έρρίκος Α' βασιλεύς της 'Αγγλίας και δούκας της Νορμανδίας!...

Τέσσερα χρόνια πολέμουσε στη Γαλλία και τώρα, νικηφόρος και τροπαιούχος, γυρίζει με την ακολουθία του στο Λονδίνο. Τα σημειωτόλιστα καράδια, μ' έτοιμα τα πανιά τους τόν περιμεναν στο λιμάνι του Μπαφλέρ.

Στη γενική εκείνη και χαρούμενη άναστάτωση, μονάχα το φτωχικό καλύδι του Φίτζ Στέφεν ήταν κατόκλειστο και πένθιμο. 'Απ' τις χαρμαμάδες του κλειστό παραθύρου του, ο δύστυχος πατέρας έβλεπε την κίνηση από δρόμο. Οι λαμπροί ευπατρίδες, που περνούσαν απ' έξω, προκαλούσαν την αγανάκτηση και το μίσος στην ψυχή του, με το υπερήφανο ύφος τους και την άκατάδεχτη για τους φτωχούς χαριάτες συμπεριφορά τους. Κι' όσο σούς έβλεπε, τόσο έθγαναν από τα στεγνά του χείλη κτάρες, για τόν ανανδρό ξελογιαστή της κόρης του, που έκλαιγε με λυγμούς.

Νάτος, πότερα!... στρίγγλινσε ξαφνικά μια φωνή απάνω απ' τόν ώμο του.

Ο Φίτζ Στέφεν, σκιρτώντας έξαλλος, έβλε το Σελεστίν να πορκολουθι με φλογερό βλέμμα — από τη χαρμαμάδα — έναν νεαρό έρωτο ευπατρίδη.

—Θες μου, τί λέει...; τράυλισε ο γέρος χλωμαίνοντας. Είσαι βέβαιη; Είπε αυτός έκει με το ράχ χιτώριο και το άσπρο στέρο στο κοπέλλο.

—Ναι, πατέρα! τού ξαναείπε λαχαγισμένη η κοπέλλα. Αυτός είναι... ο Έρρίκος μου!...

—'Αυαλή! οδολιάσε εκείνος πνιγμά. Σοδ έπρε, ψέμασιν! Δέν τόν λέει. 'Εφ' ρίκε! Αυτός είναι ο πονηρός Γουλιέλμος, ο άρχιερός σου βασιλιάς. Ο διάδοχος τού 'Αγγλίας!... Ένοιωσε τώρα καλώς το μέγεθος της συμφοράς σου, θυ, στυχισμένη!...

Αρρίχοντας, με συγκρατώντας όσο μπορούσε τη λύσσα του για μια άγρια έκδίκηση, ο ντροπισμένος πατέρας, δέν πρόσθεε την κόρη του, που έπεσε δίπλα του λιπόθυμη. 'Αρμισε έξω στο δρόμο κι' ακολουθούσε αιωνίλος τη συνοδεία ως το λιμάνι.

—Μεγαλειότατε! είπε σε λίγο, γονατίζοντας μπροστά στον Έρρίκο, που ήταν έτοιμος να περάση την αποδώρα. Είμαι ο ταπεινός υπήκοός σας Φίτζ Στέφεν. Ο πατέρας μου μετέφερε τόν ένδοξο πατέρα σας, το Μεγάλο Γουλιέλμο στην 'Αγγλία, όταν πήγε να την κατακτήση. Από τότε η οικογένειά μου έχει το προνόμιο και την τιμή να μεταφέρει βασιλικά πρόσωπα. Ευδόκησε, λοιπόν, να φτάσης στο Σαουθάμπτον με το πλοίο μου. Το λένε 'Ασπρο Καράβι κι' είναι το πιο μεγάλο και το πιο γρήγορο του Μπαφλέρ!...

—Φίλε μου, σ' εύχαριστώ που μου θύμισες αυτή την ιστορία... τού είπε καλόβολα ο βασιλιάς. 'Επειδή, ωστόσο, έχω έτοιμο πλοίο, που με περιμένει, δά σε τιμήσω διαφορετικά... Θα έμπιστευθώ στη ναυτική πείρα σου και στην πορτοκαδόση άφροσύνη της οικογενείας σου, το γιοί μου, το θησαυρό της καρδιάς μου και την έλπιδα της 'Αγγλίας μας... Ο νυίός μου και διάδοχός μου, ο Γουλιέλμος, δά ταξιδεύη με το καράβι σου! Είσαι εύχαριστήμένος;

—Μάλιστα, Μεγαλειότατε. —Μου έγνυδασι με το κεφάλι σου την ασφάλειά σου!...

—Πρώτος έγώ δά πεθάνω, Μεγαλειότατε, αν συνιθί τίποτα το άπρόοπτο! άποκρίθηκε με διορνούμενο τόνο στη φωνή του ο γέρο ναυτικός...

—'Υστερ' από δυό ώρες, στο 'Ασπρο Καράβι είχαν έπιθείσασθι ο διάδοχος Γουλιέλμος, ο άδελφός του Ρίτσαρντ, η άδελφή του 'Αδέλα, ο κόμης και η κόμησης του Τσέστερ κι' άλλοι έκατόν πενήντα περίπου ευπατρίδες της ακολουθίας του. Κι' όταν τα δυό πλοία με το πολύτιμο φορτίο τους ήταν πιά έτοιμα, σήκωσαν τις άγκυρες κι' άπλωσαν τα πανιά τους...

«Πέτα στα κύματα, 'Ασπρο καράβι μου!...

Πέτα σαν πουλί και πήγαίνε μας στην 'Αγγλία!...»

Αυτοί ήταν οι πρώτοι στίχοι κάποιου παλαυό ναυτικού τραγουδιού. Το μουρμούριζε με διαβολική και ύπουλη χαρά ο καπετάνιος Φίτζ Στέφεν, ακολουθώντας σε μικρή απόσταση το άλλο πλοίο με το βασιλέα Έρρίκο.

Κι' όταν άπλώθηκε η μαύρη νύχτα στη θάλασσα, ο Φίτζ Στέφεν, σαν το Σάστανα, όρθιος στο τιμόνι, άντι να οδηγούη στις άκτές της 'Αγγλίας, δόνησε τόν τρόπο τού φαρμάτου; Μήπως είναι άδελφός κυνηγός; 'Ισως να είναι κι αυτό, και για να καλύψη το κενό που θεωρεί έμποδο, παρακολουθεί τούς φίλους του στην έρωτική τους πορεία, παρακολουθεί στούς κινηματογράφους τη δράση των κατακτητών της όδονης και, πρό πάντων, διαβάσει, Ο δόν Ζουάν, ο Καζανόβας, δλοι οι άπαρτικοί και οι άνιπαρτικοί ήρωες έγιναν ο θεός της διαβάσεως. Διαβάσει τις βιογραφίες τους, διαβάσει μυθιστορήματα, τρέχει στα θέατρα. Τού έχει γίνει σχεδόν ψήχαις. Δέν τολμά να μιλήρη κανείς από τούς γνωρίμους του για τις σχέσεις που έκαλλιέρησε με μια κοπέλλα, κι' άμέσως δά τόν ρωτήση με πικρώδες ένδιαφέρον:

—Πώς τα κατάφερες; Πώς δά κατάφερες; Αυτό τόν καίει. Πώς δά κατάφεραν οι ήρωες των μυθιστορημάτων, πώς δά κατάφεραν οι πραγματικοί κατακτητές. Συγκεντρώνοντας όμως δά στοιχεία τού εκάθενός, έφθασε και σε ώριμωμένο συμπέρασμα. Στο συμπέρασμα ότι και στον έρωτα το θράσος είναι το κλειδί της έπιτυχίας. 'Αλλοίμονο σούς βελούς. Ποτέ η δειλία δέν υπέργραψε διαβάτηριο για το ταξίδι. στούς έρωτικούς παραδείσους. Μακάριοι οι τολημπρο! Είπε δέ τόσο ατόλμος αυτός...

Ολόκληρος άντρας και γίνετα σά γυναικάσις όταν βρεθί μπροστά σε γυναικά. Κοκκινίζει, τά χάνει, μερδεύει τα λόγια του...

Νά λοιπόν το μυστικό της έπιτυχίας τους. Αυτό είναι. Η δειλία! Θα την κατανικήση. Με όλα τού τα μέσα δά νική θησούσε. Έβλινσε είναι τόν πάν. Τό έλε και δά το δότση. Σε πρώτη έσκαίρια. Θα το δότση.

Η ευκαρία δέν άργει να παρουσιασθί. Κάποιος γνώριμός του της ήμερες τών ερτών δέν έκλεισε στο σπίτι του να γεμίστην και να περάσουν μαζί τη βραδιά του. Χωρίς οικονομία καθώς είναι δέν έπρεπε να μείνη μόνος. Εύγενηκα ο φίλος τόν κάλεσε. Δέν έχει άλλαν από τη γυναικά του. Μια νεαρή κορία πολύ νόστημ και όπως λένε άρετα ζωήρη. Νέα είναι αλλά κάποιου παρελθόν καταλογίζου εις βάρος της. Ούτε το παρόν φαίνεται άνεπιλήπτο. Πληροφωρημένος πάντα ο ήρωάς μας, έχει σχηματίσει το φακέλλο της. 'Ακούσε πολλά, έζει δνόματα θαυμαστών που έγκυριαν τις έννοιες της υποχρεωτικής κορίας. Και δλοι με μοναδικό όπλο το θράσος τους. Θα το άποκοθούσ κι' αυτός. Γιατί όχι; Δέν είναι κι' αυτό κάτι που προημεύετα κανείς από

Οπικυρός

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ίδιοκτησία — Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ — Διεύθυνσις

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 5 • ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 29.967 • ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 600

ΚΟΖΕΡΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Όταν λείπει το ταλάντο

Ο μεγάλος του καυμός δέν είναι μόνο τα μέτρια οικονομικά του. Μισθό, συντηρήσεις υπάλληλων, εταιρείας που μόλις δά καταφέρνει να ζήση. Μεγαλειότερος όμως και πιο μόνιμος καυμός απ' αυτόν είναι ότι τού λείπει η γυναίκα. Και από το πλευρό του, έβινε τού είναι οι έρωτικές χαρές. Στα τριάντα του άντρας πιά, και πέρασε τη ζωή του χωρή να τόν προσέβη έστω και μια κοπέλλα, χωρίς να θεωρήση την ψυχή του τού έρωτικό βλέμμα γυναικάς. Καθένας από τούς συναδέλφους και φίλους του έχει ν' άφηγηθί και μια έρωτική περιπέτεια. Τίποτα αυτός. Άνθρωπος χωρίς έρωτικό παρελθόν. Ντρέπεται να το πη. Τό σκέπτεται και υποφέρει. Τι να τού λείπει άραγε; Κυττάζεται στον καθρέφτη του και κάνει την αυτοκριτική του. Δέν είναι περισσότερο άσχημος από τούς άλλους που έχουν να επιδείξουν τις κατακτήσεις. Ούτε πιο κούτσες, απ' αυτούς, ούτε λιγώτερο εύπαρτοισί. στός. Ένας άνθρωπος όπως δλοι οι άνδρες. Τα οικονομικά του; Μά και οι άλλοι με τις έρωτικές έπιτυχίες είναι της ίδιας νι' αυτόν ολκής.

Τι τού συμβαίνει; Μήπως υπάρχει κάποια μέθοδος που άρτελει ν' ακολουθήση κι' αυτός την άγιοση; Μήπως δέν έζει τόν τρόπο τού φαρμάτου; Μήπως είναι άδελφός κυνηγός; 'Ισως να είναι κι αυτό, και για να καλύψη το κενό που θεωρεί έμποδο, παρακολουθεί τούς φίλους του στην έρωτική τους πορεία, παρακολουθεί στούς κινηματογράφους τη δράση των κατακτητών της όδονης και, πρό πάντων, διαβάσει, Ο δόν Ζουάν, ο Καζανόβας, δλοι οι άπαρτικοί και οι άνιπαρτικοί ήρωες έγιναν ο θεός της διαβάσεως. Διαβάσει τις βιογραφίες τους, διαβάσει μυθιστορήματα, τρέχει στα θέατρα. Τού έχει γίνει σχεδόν ψήχαις. Δέν τολμά να μιλήρη κανείς από τούς γνωρίμους του για τις σχέσεις που έκαλλιέρησε με μια κοπέλλα, κι' άμέσως δά τόν ρωτήση με πικρώδες ένδιαφέρον:

—Πώς τα κατάφερες; Πώς δά κατάφερες; Αυτό τόν καίει. Πώς δά κατάφεραν οι ήρωες των μυθιστορημάτων, πώς δά κατάφεραν οι πραγματικοί κατακτητές. Συγκεντρώνοντας όμως δά στοιχεία τού εκάθενός, έφθασε και σε ώριμωμένο συμπέρασμα. Στο συμπέρασμα ότι και στον έρωτα το θράσος είναι το κλειδί της έπιτυχίας. 'Αλλοίμονο σούς βελούς. Ποτέ η δειλία δέν υπέργραψε διαβάτηριο για το ταξίδι. στούς έρωτικούς παραδείσους. Μακάριοι οι τολημπρο! Είπε δέ τόσο ατόλμος αυτός...

Ολόκληρος άντρας και γίνετα σά γυναικάσις όταν βρεθί μπροστά σε γυναικά. Κοκκινίζει, τά χάνει, μερδεύει τα λόγια του...

Νά λοιπόν το μυστικό της έπιτυχίας τους. Αυτό είναι. Η δειλία! Θα την κατανικήση. Με όλα τού τα μέσα δά νική θησούσε. Έβλινσε είναι τόν πάν. Τό έλε και δά το δότση. Σε πρώτη έσκαίρια. Θα το δότση.

Η ευκαρία δέν άργει να παρουσιασθί. Κάποιος γνώριμός του της ήμερες τών ερτών δέν έκλεισε στο σπίτι του να γεμίστην και να περάσουν μαζί τη βραδιά του. Χωρίς οικονομία καθώς είναι δέν έπρεπε να μείνη μόνος. Εύγενηκα ο φίλος τόν κάλεσε. Δέν έχει άλλαν από τη γυναικά του. Μια νεαρή κορία πολύ νόστημ και όπως λένε άρετα ζωήρη. Νέα είναι αλλά κάποιου παρελθόν καταλογίζου εις βάρος της. Ούτε το παρόν φαίνεται άνεπιλήπτο. Πληροφωρημένος πάντα ο ήρωάς μας, έχει σχηματίσει το φακέλλο της. 'Ακούσε πολλά, έζει δνόματα θαυμαστών που έγκυριαν τις έννοιες της υποχρεωτικής κορίας. Και δλοι με μοναδικό όπλο το θράσος τους. Θα το άποκοθούσ κι' αυτός. Γιατί όχι; Δέν είναι κι' αυτό κάτι που προημεύετα κανείς από

τη μαύρη αγορά. Θα έπιδαλλόταν στον έαυτό του, δά φαίνονταν άνάσας της ευκαρίας. Φτάνει η ευκαρία να παρουσιαζόταν.

Ήταν τυχερός. Όταν με τ' άνη στο χέρι έχτύπησε την πόρτα τού φίλου του η κορία ήταν μόνη. Ο οικοδεσπότης έπληρώθηκε ότι μια άπρόβλεπτη ύπθεσις τόν άνογκάζει να καθυστερήη λίγο. Ούτε βαλτός να ήταν. Ευκαρία με τά δλα της. Στόν άρότερο δυνατό τρόπο η σύζυγος έδικαιολόγησε τόν άντρα της. Θα συντρέφει εκείνη τόν ζένο της. 'Αλλο που δέν ήθελε εκείνος. Χλιαρό ήταν τó σαλονάκι. Χαμηλωμένο τó ραδιόφωνο συνάδευε μ' ένα παθητικό τραγούδι που τη σιγανή κουδούνισα. Και ήταν τόσο πικάντικη η οικοδόμηση μέσα στο μαύρο παφί, άσπρη παραμορφωμένη στις γραμμές ενός λασιγέλιου σώματος.

—Θαρσύνε χόρ. 'Η τώρα η ποτέ, σκέφθηκε ο έπισκέπτης. 'Εδωλε στη θέα του δλους τούς μεγάλους κατακτητές που έγκυρισε στη ζωή ή από την άναγνώση. Τι δέκταναν σε άνάλογες συνήκες; Τι περισσότερο απ' ό,τι κάνει σά τη στιγμή ο ίδιος. Σπώνεται άρηπτικά από το καθίσμα του, άπλώνει το μπράτσο του στη μέση της και προσπαθεί να προσεγγισθί το στόμα του στο στόμα της ενώ της ψαφρίζει: «Σ' αγαπώ».

Πολύωρη ήταν η κορία δάλα τάχα. Μια έπιθεσι που δέν την έπεριμενε. Δέν της έτυχε ποτέ τέτοιος άδελφός χειρισμός για τόν τόν περιμένει. Αμύνθηκε άποφασιστικά, άπέκρυψε τόν έπιδρομέα κι' όταν εκείνος έβλινσε να επαναλάβη το πείραμα, η κορία άπειλινσε να καλέση την υπηρέτρια.

Συντετριμένος από την ήττα τού εαυκάθηκε στη θέα του. Χλωμός, ντροπισμένος, άξιοθρήνητος, σε τρομερή άμνησιν.

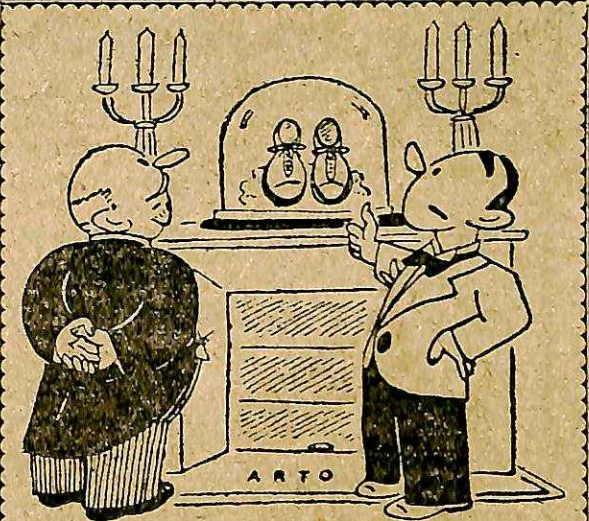
—Πρέπει να πηγαίνω, είπε με άπόγνωση.

Τόν έμπόδιζε η κορία. Δέν έπρεπε να καταλάβη τίποτα ο άντρας της. Θα ήταν κρίμα μια παραφορά να στοιχισθί το σύνδεσμο δυό γνωρίμων. Καλλίτερα να έχονοσαν κι' ο δός τους ό,τι έβινε. Τού μίλησε με καλωσύνη, σε τόνο προστατευτικό, σά να ήθελε να τόν παρηγορήση για το πάθημά του. Κι' αυτό τόν έταπεινώσε ακόμα περισσότερο.

—Εμινε. 'Ηρθε ο φίλος. 'Εφαγαν. 'Επέρασε όπως ό-πως η βραδιά. Μόνος του τώρα στο βρόμο ο άνδρας που γελοιοποιήθηκε, ρωτάρτε ποίν από τούς έρωτικούς κανόνες παραέβηε για να μείνη άκαρπη η προσπάθειά του. Μήπως δέν ήταν άρετα τολημπρός, άρετα άποφασιστικός, άρετα θρασύς, ό-πως έπέδαλαν οι περιστάσεις; Τι παραπάμων θάκανε ένας κατακτητής;

Η αλάνια παρεήγησε. Ζητούσε άδηγδ συμπεριφοράς στον έρωτα. Σά να υπάρχουν άδηγοί. Βλέπουμε την τακτική που ακολουθούν οι πρωταθλητές τού έρωτικού στίβου και βγάζουμε τα συμπεράσματά μας. Χρειάζεται θράσος, σκληρότης, τρυφερότης, άδιαφορία, ένδιαφέρον, καλοί τρόποι, βασιλίσότης, άφροσύτως, περιφρόνησι... Τά συμπεράσματα ίσως να είναι σωστά σε κάθε είδει περίπτωση. 'Η πλέον μας άρχειται όταν πιστεύουμε ότι μπορεί ο καθένας μας χρησιμοποιοώντας τά δλα μέσα να φθάσθι στα δλια άποτελέσματα. Έκει είναι ο πόνος τών παθώντων. Ο έρωτας είναι ό-πως και η τέχνη. Κατέχει δλους τούς κανόνες της. Είθετε περίφημος κριτικός. Ξέρετε γιατί ένα έργο είναι καλό. Όταν καθέστε όμως κι' έσεις με όδηγο τούς κανόνες να φτιάξετε ένα έργο δά γίνετα δημιουργός εξομολόγησας. Γιατί σάς λείπει το ταλάντο. Άλγος από για που δέκινάτε; 'Η κατάκτητής δέν είναι έκτέλεισι συνταγής. Δέν υπάρχουν άδηγοί, δέν υπάρχουν χάρτες για να σάς δείλουν την πορεία. Από την έκποση τού ταλάντου σας δά έξαρτηθί ο βαθμός της έπιτυχίας σας. Όταν σάς λείπει από μη κοραϊστέθα άντιγράφοντας ξένα μοντέλα. Ματαιοπονείτε, κάποτε δά φέρτετε και στο κομικό.

Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΣΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

—'Εθγαλα τó ρολόι για να δάλω κάτι πιο πολύτιμο...

ΜΕΓΑΛΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΜΙΚΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Τό τέλος της Βίβιαν

'Απόφ' η Βίβιαν είναι όλο άκεφιά, στο καμπαρέ χαλουν τόν κόσμο οι 'Εγγλέζοι και τη φωνάζουν να τους κάνει συντροφιά κι' αυτή πηγαίνει βαρετά σ' ένα τραπέζι.

Δέν έχει όρεξη άπόψε για δουλειά, μά τ'ι να κάνει;— τσάτρα—πάτρα τούς μιλάει... Κάποιος 'Εγγλέζος της καίθευει τα μαλλιά και κάποιος άλλος μέσ' τó στόμα τη φιλάει.

Μ' αυτή δέν νιώθει ούτ' αυτόν που τη φιλά ούτε κι' εκείνον τα μαλλιά που της καίθευει... Κυττάζει κάτω κι' είν' τα μάτια της θολά κι' άλλου ή σκέψι της πετάει και ταξιδεύει.

Σε κάτι χρόνια εύτυχημένα και παλιά, τότε που ήτανε όωα και μικρούλα... Της έκαίθευανε και τότε τα μαλλιά μονάχα όμως ο παππούς κι' η μητερούλα.

'Αχι τ' αλησμόνητα τα περασμένα, σάν όνειρο περνούν τώρα μπροστά της, σρήγγετα ή ψυχή της πανεμένα, γοργοκυττά η ραγισμένη ή καρδιά της.

Ένοιωσθη ήταν τότε σαν πουλάκι, ήταν τα κάλλη της άγνα, μά και δροσάτα... Κι' έρημη τώρα ψιθυρίζει με φαρμάκι:

—Γιατί να φύγετε γλυκά, χρυσά μου νεάτα!...

Σε λίγο έγινε κοτζά μου δεσποινίς την καμαρώναν ο παππούς και η μητέρα και ξαφνικά — πώς παρουρέται κανείς — μπήκε ο Τέλης στη ζωή της κάποια μέρα.

—'Επειτα... 'Επειτα τά ίδια, τά γνωστά... Τό δράμα γίνεται όσο πάει πιο μεγάλο... Δουλεύει σ' ένα καμπαρέ με πλούσια και... τίποτ' άλλο... Τίποτ' άλλο... Τίποτ' άλλο...

'Απόψε πίνει έντελως μηχανικά και συλλογίζεται καθώς τα μάτια κλείνει. Πρέπει να πάρω απ' τη Τζέην δανεία για να μπορέσω ν' άνορώσω κοκαίνη.

Σε λίγο να κι' ένας Ρωμύλος στη συντροφιά που μ' ύφος γόντος μεγάλου διπλωράνει κι' η Βίβιαν, μ' όλη της την τσόη άκεφιά, γυρνά, τόν βλέπει και ολόκληρη παγώνει. Είνε ο Τέλης... Τ' είν' αυτό τά ξαφνικά... Τ' ήταν μπροστά της να βρεθί ξανά ο Τέλης... Κι' αυτός, χωρίς να τη γνωρίση φυσικά, σκούβει κοντά της και της λέει:—Πόσα βέβεις;...

'Η Βίβιαν πάει κάτι να τού πη, ο κόσμος όμως άρχινά μπρος της να σβύνη...

—'Η Βίβιαν έπαθε, κορίτσια, συγκοπή! —Αυτό παθαίνει όποιος πίνει κοκαίνη...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τα δρώματα της καρδιάς

Η ΠΡΟΔΟΜΕΝΗ

“Α, πόση κακία είχε ζωγραφισμένη στο πρόσωπο της γυναίκας εκείνης που παραμονεύει στη γωνία του σκοτεινού δρόμου.

Με μια λάμψη όργης στα μάτια της, με όλα τα φεύδια της ζούγκλας και του μίσους στην καρδιά της, η Μελία κρατάει με το τρεμουλιαστό χέρι της ένα μικρό μπουκαλάκι γεμάτο βιτρίνι κρυμμένο κάτω από το μαύρο σάλι της.

Στην αντίκρουση πλευρά του δρόμου είναι το “Καφενοί της Προδομένης”.

Ο Άντολ βρίσκεται εκεί μέσα — η Μελία τον είδε να μπαίνει — ο Άντολ που την παραπλανήσε την περασμένη άνοιξη, της υποσχέθηκε γάμο, αλλά τώρα την εγκατέλειψε στην τύχη της ετοιμόγεννης, αυτή που είχε μείνει φρόνιμη ως τα είκοσιδυο της χρόνια και ότι έκανε, το έκανε επειδή τον αγαπούσε τρελά.

Χωρίς ακόμη τον περίμενε την ώρα που τελειώνει την εργασία του στο νεοχτιστό σπίτι όπου εργαζόταν τώρα. Τον σπασίμωσαν όταν έφτασε και τον έκτευσαν με δακρύα από μάτια να την λυπηθεί. Αυτός όμως της φέρθηκε με τον πιο βαναυσό τρόπο.

“Ακούσε, κορίτσι μου, της είπε. Με παρασκότισες με το παιδί σου. Μηπως ξέρω κι’ αν είναι δικό μου;

Ναι, έτολμωσε να της πη αυτά τα σκληρά λόγια. Γι’ αυτό κι’ εκείνη τώρα τον μισούσε όσο τον είχε αγαπήσει άλλοτε και ήταν αποφασισμένη να εκδικηθεί. Τι ώρα θα ήταν όμως αν έμεναν συμφωνημένοι και οι δύο!

Ο Άντολ είχε καλός εργάτης και κερδίζει αρκετά χρήματα για να ζήσει. Αυτή πάλι με το ράμνι της μπορεί να τον βοηθήσει σημαντικά και να κάνουν έτσι μερικές οικονομίες που θα τους επιτρέψουν μέσα σε λίγα χρόνια να τακτοποιηθούν εντελώς. Ο Άντολ ίσως γίνη εν τω μεταξύ εργολάφος κι’ εκείνη πάλι

ίσως ανοίξη ένα μικρό ραφτάδικο.

Τι ώραίο όνειρο!... Πόσο διαφορετική όμως εμφανίζεται τώρα η πραγματικότητα. Θα γίνει μητέρα χωρίς να είναι παντρεμένη! Κι’ εκείνος βρίσκεται στο καφενείο. Κι’ έπειτα θα τρέξη να βρή την καινούργια του φιλέντα, ένα πραγματικό τέρας ασχημίας.

Μά όχι! Τέτοιες ατιμίες δεν επιτρέπεται να συνεχιστούν. Ο διορφοφ Άντολ θα την θυμωθή καλά την Μελία. Έχει αγοράσει τώρα βιτρίνι, παραμονεύει στο δρόμο και σε λίγο, μόλις βγεί ο προδότης θα του το πετάξει όλο στο πρόσωπό του, το ώραίο πρόσωπο που γλεντζέ που την κατέκτησε άλλοτε και που τώρα τον μισεί θανάσιμα.

Την έχει καταλάβει λύσσα. Άνδριο θηρίου. Θα κλείσουν βέβαια στη φυλακή. Τόσο το χειρότερο. Αυτός ο μωός ο βρωμιάρης δεν θα μπορεί πια να ναικισσέται στη γειτονία. Όταν θα έχη ένα μωό λιγότερο και καμμένα τα μάγουλά του δεν θα μπορεί να ξετρελλανίη τα κορίτσια, ή κανέναν.

Ο πυρετός της εκδικήσεως που την κατέχει την αναγκάζει να κάνει μερικά νευρικά βήματα. “Εξαφάνισε ακούει πίσω της μια ανδρική φωνή που της φιδυρίζει θλιμμένα:

— Καλησπέρα σας, δεσποινίς Μελία.

Σαν να ξυπνόςσε από ένα όνειρο, η Μελία γυρίζει και αναγνωρίζει ένα γείτονα της, τον κύριο Βίκτωρ, ένα μηχανικό των ιδιορροδίων που μένει στο ίδιο σπίτι μ’ αυτήν. Κρατά στην αγκαλιά του το κομψό κοριτσάκι του.

Ο Βίκτωρ είναι ένας χρυσός άνθρωπος, εργατικός, δεν πίνει ποτέ του και δεν έχει κανένα ελάττωμα. Το μόνο σφάλμα που έκανε στη ζωή του είναι ότι άργησε να παντρευτεί και πήρε μια γυναίκα πολύ πιο νέα απ’ αυτόν, μια ξεμωλι-

σμένη που τον εγκατέλειψε με-
μερα για να ριχτεί με το μού-
τρα στα γλέντια. “Α, πόσο τον
έκανε να πονέση η εγκατάλει-
ψή αυτή. Είπε σαράντα ετών
και όμως τα μαλλιά του είναι
γκρίζα. Κι’ αν έη τώρα, έη
μόνο για το παιδί του, κι’ ο-
λος ο κόσμος τον εκτιμά και
τον λυπάται.

Κι’ οι δύο τους είχαν πά-
θει το ίδιο δυστύχημα.

Ο κ. Βίκτωρ συμπάσους
υπερβολικά τη Μελία.
— Λοιπόν, δεσποινίς Μελία,
της είπε, κάνετε το ίδιο με μέ-
να, αϊ; “Ενα μικρό περίπατο
πριν πέσετε να κοιμηθείτε;...
“Η Ζωρζέττα μου, καθώς βλέ-
πετε, πήρε κιόλας τον πρώτο
της ύπνο.

Και με μια τρυφερή κίνηση
έσκυψε και φίλησε απαλά το
μέτωπο του παιδιού του.

“Η Μελία αίσθάνθηκε κάτι
ν’ ανασκιάζει μέσα της. Μηπως
κι’ αυτή δεν έπρόκειτο να γί-
νη μητέρα;

— Πως την αγαπάτε την Ζω-
ζέττα σας! παρατήρησε.
— Αυτή μου έμεινε μόνο, το
ξέρετε καλά, απάντησε ο κ.
Βίκτωρ. Δεν είχε όμως καθό-
λου εύκολο για έναν άνδρα
που έη μόνος του να αναβρύνει
ένα παιδί. “Υπάρχει βέβαια το
δουλό, εγώ όμως δεν έννοω
να ζήση το παιδί μου παρατε-
ταμένο... Στο κάτω-κάτω
κοιτεύω να μάθω το επάγγελ-
μα της μαμάς.

Μπορούσα στον τίμιο αυτόν
άνδρα, ο οποίος φαίνεται
τόσο δυστυχισμένος κι’ όμως
τόσο γλυκός, η Μελία αίσθάν-
θηκε ν’ ατλάνεται μέσα της
μια θεία γαλήνη.

Ναι, έπρεπε να το πάρη α-
πόφασι να εγκαθήσει και να
ζήσει προς χάριν του παιδιού
που θα γεννοόσε. Αυτό ήταν το
καθήκον της! Εκείνος όμως
ο παλαιάνθρωπος, ο Άντολ, θα
εξακολουθούσε εν τω μεταξύ
να γλεντζέ; “Α, όχι!... “Ο,
χι!

“Εσφίξε στο χέρι της, κάτω
από το σάλι της το μπουκαλάκι
με το βιτρίνι και ρώτησε με
βραχνή φωνή:

— Αλήθεια, κύριε Βίκτωρ,
σείς που ποίνεστε τόσο πολύ
δεν σκεφθήκατε ποτέ να εκδι-
κηθείτε;

— Να εκδικηθώ; Έκανε ε-
κείνος κυττάζοντας την με έκ-
πληξη. “Οχι δα! Μια άλλη Ι-
δέα μου είχε περάσει, κακή κι’
αυτή, που την ένιχνα στο τέ-
λος. “Υπάρχουν, βλέπετε, άν-
θρωποι, δεσποινίς Μελία, που
αυτά τους προσβάλλει κανείς,
σκέπτονται αμέσως να σκοτω-
θούν. Αυτή τη σκέψη έκανα
κι’ εγώ όταν έφυγε η γυναίκα
μου. Πως να σκοτωθώ όμως
από ένα τη μικρή; Εύτυχος
σήμερα η Ζωρζέττα με παρη-
γορή για όλα.

“Η Μελία αίσθάνθηκε τα μά-
τια της να βουρκώνουν. “Ο ώ-
ρατος Άντολ μπορεί να εξα-
κολουθήση ηρωικάτα το παι-
γνίδι του. “Η εγκαταλειψιμέ-
νη δεν θα εκδικηθεί. Ντρέπεται
τώρα για τον κακό σκοπό της,
για το φοβερό αυτό όγρο που
κρύβει πάντοτε κάτω από το
σάλι της.

— Είναι ώρα να γυρίσω στο
σπίτι, λέει ο Βίκτωρ. Καλή
νύχτα σας, δεσποινίς Μελία.

“Οχι, όχι, θάρω κι’ εγώ
μαζί σας, απάντησε ζωηρά η
Μελία. Πηγαίνετε μόνο σεις
μπροστά και σας φθάσω σε λί-
γο. Θα πεταχτώ μια στιγμή
ν’ αγοράσω ένα κουτί σιρίτα.

“Η Μελία εξαφανίζεται για
λίγο στη στροφή του δρόμου
και πετά στην υπόνομο το μι-
κρό μπουκαλάκι της. “Επειτα
φθάνει τρέχοντας τον κύριο
Βίκτωρ, κι’ απλώνοντας προς
αυτόν τα χέρια της του λέ-
ει:

— Κύριε Βίκτωρ, θα κουρα-
στήκατε, βέβαια, πολύ σηκών-
οντας τόσην ώρα την κορούλα
σας. Εγώ είμαι εντελώς ξε-
κουρασμένη. Δώστε μου την λοι-
πόν να την κρατήσω εγώ!...

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΚΟΠΠΕ

“Ενα ιστορικό ΑΙΝΙΓΜΑ

“Ο μυστηριώδης θάνατος της
Έρριέτης της Άγγλιας

“Η επιστήμη έλυσε τελευταίως ένα
περίφημο ιστορικό αίνιγμα: τον εαφνι-
κό κι’ ανεξήγητο θάνατο της Έρριέ-
της της Άγγλιας, της συζύγου του δου-
κός της Όρλεάνης, αδελφού του βα-
σιλέως της Γαλλίας Λουδοβίκου ΙΔ’.

“Ο θάνατος αυτός, που συνέβη το
1670, φάνηκε δικαίως ύποπτος στους
συγχρόνους της. Άλλοι υπεστήριξαν τό-
τε ότι η πριγκίπισσα είχε δηλητηρια-
σθή, με την βοήθεια και του συζύγου
της και με το περιβόητο “δηλητήριο
των Βοργιών”, κι’ άλλοι ότι έπαθε κρί-
σι περιτονιτιδούς, και θανατηφόρο διά-
τρησι του στομάχου. “Ο Λουδοβίκος διέ-
ταξε τότε μια νεκροψία, που έγινε από
τον γιατρό της Αυλής κι’ από δυο “Αγ-
γλους χειρουργούς, επί παρουσία του
πρεσβυτού της Άγγλιας. Άλλα οι
τρεις γιατροί κατέληξαν σ’ ένα συμπε-
ρασμα εξωφρενικό: ότι η Έρριέτη εί-
χε πεθάνει γιατί... “ξεσάσθηκε η ο-
λή της” απ’ τη χαρά της που ξαναείδε
τον αδελφό της, το βασιλέα της “Αγ-
γλιας!... “Εξ άλλου, ένας απ’ τους
χειρουργούς τρύπησε “από αδεξιότητα”
το στομάχι της νεκρής. Διεδόθη δε
τότε ότι το έκοψε επιτόπως για να κρύ-
ψη μια τρύπα που προϋπήρχε, αποτέ-
λεσμα κάποιου δυνατού διαδρωτικού
δηλητηρίου.

Από τότε, η “Επιστήμη προώδεσε
πολύ και μελέτησε όλα τα δηλητήρια.
“Ετσι, έγινε μια καινούργια εξέταση
του παλαιού αυτού αίνιγματος, με τις
νέωτερες επιστημονικές ανακαλύψεις.
“Η Έρριέτη είχε δηλώσει η ίδια ότι
την δηλητηρίασαν. Μόλις είχε πλησι-
σει στα χείλη της το φλυτζάνι ενός
ποτού που της είχε φέρει μια κυρία
της τιμής, έπιασε το πλευρό της και
φώναξε:

— “Αχ, πως πονώ εδώ!... Δεν άντε-
χω πιά!... Δηλητηριάσθηκα!

“Ο ιστορικός της εποχής Σαιν Σιμόν
κι’ η δεύτερη σύζυγος του δουκός της
Όρλεάνης πριγκίπισσα Παλατινή βε-
βαιώνουν ότι η Έρριέτη δηλητηριά-
σθηκε απ’ τον ιππότη ντε “Ερφιά, ο ό-
ποιος έτριψε το χείλος του ποτηριού
της μ’ ένα δηλητήριο φερμένο απ’ τη
Ρωμή. “Ετσι εξηγείται γιατί δεν έπα-
θαν τίποτε άλλα πρόσωπα, που ήπιαν
απ’ το ίδιο ποτό. Ποιό ήταν όμως το
δηλητήριο εκείνο;

Είναι γνωστό σήμερα ότι οι δηλητη-
ριάσεις από κρέμες, που απεδίδοντο
άλλοτε στο μέταλλο των μαγειρικών
σκευών, όφειλονται σε μικρόβια εξαί-
ρετικά επικίνδυνα, που λέγονται “σαλ-
μονελλόζαι”. “Εξ ίσου επικίνδυνα είναι
τα “βουτυλικά” μικρόβια, που περιέχο-
νται στο χαλασμένο κρέας.

Οι “σαλμονελλόζαι” φέρνουν τα ίδια
συμπτώματα μ’ εκείνα που περιγρά-
φουν οι μαρτυρές του θανάτου της
Έρριέτης. Δεν έχουν όμως τόσο γρή-
γορη ενέργεια: Συνήθως, αρχίζουν
να επιδρούν το λιγότερο μετά 12 ώ-
ρες. Τα “βουτυλικά” μικρόβια χρειά-
ζονται δυό ώρες, για να σκοτώσουν
έναν άνθρωπο γερό και δυνατό. “Ι-
σως λοιπόν να ώφειλετο σ’ αυτά ο θά-
νατος της Έρριέτης. Πάντως όμως, η
πρώτη προσβολή ώφειλετο σε κάποιο
άλλο, κεραυνόβολο δηλητήριο, κυ-
νιούχο ή άρσενικό.

Μ’ άλλα λόγια, μπορούμε να συμπε-
ράνουμε ότι η Έρριέτη δολοφονήθηκε
μ’ ένα μίγμα δηλητηρίων: μια ισχυρή
τοξική χημική ουσία κι’ ένα από τα
φρικτά εκείνα ζωικά δηλητήρια, που
έφθισαν άλλοτε οι “Ιταλοί από αίμα
χοίρου, τον οποίο σκότωναν με παρα-
τεταμένη μαστιγώσι!

“Ηλεκτρική ποντικοπανίδα

Μια νέα ποντικοπανίδα αποτελεί ο-
ληθινό θαύμα της μηχανικής. “Εχει ε-
ξωτερικώς το σχήμα μεγάλου κουτιού.
Μόλις ο ποντικός μπη στην ανοιχτή
πύρτα της και περάση εμπρός από ένα
“ηλεκτρικό μάτι”, προκαλεί αυτομάτως
το κλείσιμο της πύρτας, συλακισμένος
πιά μέσα στην παγίδα, ανεβαίνει σ’
ένα πατωματάκι, απ’ όπου βλέπει νάρ-
χεται λίγο φως. Μόλις όμως φάσση έ-
κει, μια δυνατή ηλεκτρική εκκένωση
τον σκοτώνει. “Επειτα ανοίγει μια κα-
ταπακτή και τον πετάει σ’ ένα εξωτερι-
κό πανέρι, ενώ συγχρόνως η πύρτα ε-
πανοίγει, για να μη δεύτερος ποντι-
κός.

ΝΑ ΓΙΑΤΙ ΑΡΓΟΥΝ ΣΤΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

Κομψές κυρίες μου, μου έξηγείτα,
με λίγα λόγια και καθαρά
πως καταφέρνετε και πάντα άργείτε
στα ραντεβού σας τα τρυφερά!

“Αγαπημένες μου κομψές κυρίες,
συνήγορός σας γίνομ’ εγώ
και τις μεγάλες σας άργιοποιες
μ’ αυτόν τον τρόπο τις εξηγώ.

Πρώτα - πρώτα η γυναίκα ή μαντάμ ή δεσποινίς!
— και αυτό, αγαπητοί μου, δεν το άγνοεί κανείς —
δεν μπορεί το πρόσωπό της να το βάψη με βιασύνη
επειδή στο βάψιμό της προσοχή μεγάλη δίνει.
Φυσικά είναι σκοτούρα κι’ αρκετός, να πούμε, κόπος
μα μπορεί να βγί βαμμένη απ’ το σπίτι όπως-όπως;
Τι θα πη γι’ αυτήν ο κόσμος;... Είναι πράματα σωστά;
Κι’ έτσι άρες σπαταλάει στον καθρέφτη της μπροστά
για να φτιάξη των χειλιών της τη σφή περιποιημένη...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Άστονε να περιμένη!

Πρώτα - πρώτα η γυναίκα ή μαντάμ ή δεσποινίς!
— και αυτό, αγαπητοί μου, δεν το άγνοεί κανείς —
δεν μπορεί το πρόσωπό της να το βάψη με βιασύνη
επειδή στο βάψιμό της προσοχή μεγάλη δίνει.
Φυσικά είναι σκοτούρα κι’ αρκετός, να πούμε, κόπος
μα μπορεί να βγί βαμμένη απ’ το σπίτι όπως-όπως;
Τι θα πη γι’ αυτήν ο κόσμος;... Είναι πράματα σωστά;
Κι’ έτσι άρες σπαταλάει στον καθρέφτη της μπροστά
για να φτιάξη των χειλιών της τη σφή περιποιημένη...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Άστονε να περιμένη!

Πρώτα - πρώτα η γυναίκα ή μαντάμ ή δεσποινίς!
— και αυτό, αγαπητοί μου, δεν το άγνοεί κανείς —
δεν μπορεί το πρόσωπό της να το βάψη με βιασύνη
επειδή στο βάψιμό της προσοχή μεγάλη δίνει.
Φυσικά είναι σκοτούρα κι’ αρκετός, να πούμε, κόπος
μα μπορεί να βγί βαμμένη απ’ το σπίτι όπως-όπως;
Τι θα πη γι’ αυτήν ο κόσμος;... Είναι πράματα σωστά;
Κι’ έτσι άρες σπαταλάει στον καθρέφτη της μπροστά
για να φτιάξη των χειλιών της τη σφή περιποιημένη...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Άστονε να περιμένη!

Πρώτα - πρώτα η γυναίκα ή μαντάμ ή δεσποινίς!
— και αυτό, αγαπητοί μου, δεν το άγνοεί κανείς —
δεν μπορεί το πρόσωπό της να το βάψη με βιασύνη
επειδή στο βάψιμό της προσοχή μεγάλη δίνει.
Φυσικά είναι σκοτούρα κι’ αρκετός, να πούμε, κόπος
μα μπορεί να βγί βαμμένη απ’ το σπίτι όπως-όπως;
Τι θα πη γι’ αυτήν ο κόσμος;... Είναι πράματα σωστά;
Κι’ έτσι άρες σπαταλάει στον καθρέφτη της μπροστά
για να φτιάξη των χειλιών της τη σφή περιποιημένη...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Άστονε να περιμένη!

Πρώτα - πρώτα η γυναίκα ή μαντάμ ή δεσποινίς!
— και αυτό, αγαπητοί μου, δεν το άγνοεί κανείς —
δεν μπορεί το πρόσωπό της να το βάψη με βιασύνη
επειδή στο βάψιμό της προσοχή μεγάλη δίνει.
Φυσικά είναι σκοτούρα κι’ αρκετός, να πούμε, κόπος
μα μπορεί να βγί βαμμένη απ’ το σπίτι όπως-όπως;
Τι θα πη γι’ αυτήν ο κόσμος;... Είναι πράματα σωστά;
Κι’ έτσι άρες σπαταλάει στον καθρέφτη της μπροστά
για να φτιάξη των χειλιών της τη σφή περιποιημένη...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Άστονε να περιμένη!

Πρώτα - πρώτα η γυναίκα ή μαντάμ ή δεσποινίς!
— και αυτό, αγαπητοί μου, δεν το άγνοεί κανείς —
δεν μπορεί το πρόσωπό της να το βάψη με βιασύνη
επειδή στο βάψιμό της προσοχή μεγάλη δίνει.
Φυσικά είναι σκοτούρα κι’ αρκετός, να πούμε, κόπος
μα μπορεί να βγί βαμμένη απ’ το σπίτι όπως-όπως;
Τι θα πη γι’ αυτήν ο κόσμος;... Είναι πράματα σωστά;
Κι’ έτσι άρες σπαταλάει στον καθρέφτη της μπροστά
για να φτιάξη των χειλιών της τη σφή περιποιημένη...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Άστονε να περιμένη!

Πρώτα - πρώτα η γυναίκα ή μαντάμ ή δεσποινίς!
— και αυτό, αγαπητοί μου, δεν το άγνοεί κανείς —
δεν μπορεί το πρόσωπό της να το βάψη με βιασύνη
επειδή στο βάψιμό της προσοχή μεγάλη δίνει.
Φυσικά είναι σκοτούρα κι’ αρκετός, να πούμε, κόπος
μα μπορεί να βγί βαμμένη απ’ το σπίτι όπως-όπως;
Τι θα πη γι’ αυτήν ο κόσμος;... Είναι πράματα σωστά;
Κι’ έτσι άρες σπαταλάει στον καθρέφτη της μπροστά
για να φτιάξη των χειλιών της τη σφή περιποιημένη...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Άστονε να περιμένη!

Πρώτα - πρώτα η γυναίκα ή μαντάμ ή δεσποινίς!
— και αυτό, αγαπητοί μου, δεν το άγνοεί κανείς —
δεν μπορεί το πρόσωπό της να το βάψη με βιασύνη
επειδή στο βάψιμό της προσοχή μεγάλη δίνει.
Φυσικά είναι σκοτούρα κι’ αρκετός, να πούμε, κόπος
μα μπορεί να βγί βαμμένη απ’ το σπίτι όπως-όπως;
Τι θα πη γι’ αυτήν ο κόσμος;... Είναι πράματα σωστά;
Κι’ έτσι άρες σπαταλάει στον καθρέφτη της μπροστά
για να φτιάξη των χειλιών της τη σφή περιποιημένη...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Άστονε να περιμένη!

ελικώς αποφασίζει για να είνε πιο κομπλε
να φορέση το φουστάνι το καινούργιο της το μπλε
Τό φοράει βιαστικά,
βάλει και το πανωφόρι κι’ έτοιμη πιά είνε τώρα,
φεύγει όμως ένας πόντος απ’ την κάλτσα εαφνικά
και το κέφι της χαλάει και της κόβει και τη φόρα.
Πά! πά!... Θεέ μου, άτυχία!... Τι κακό είν’ αυτό καλέ!...
Και δεν έχει άλλο ζευγάρι, μόνο ένα μπαρολέ...
“Αλλά όχι!... “Όλα κι’ όλα... Με χαντρόκαλτσες δε βγαίνει
Και στο κάτω - κάτω έχει και βελόνα και κλωστή,
λίγ’ όπομονη μονάχα και ο πόντος θα πιαστή...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Τι θα γίνη; “Ας περιμένη!

ελικώς αποφασίζει για να είνε πιο κομπλε
να φορέση το φουστάνι το καινούργιο της το μπλε
Τό φοράει βιαστικά,
βάλει και το πανωφόρι κι’ έτοιμη πιά είνε τώρα,
φεύγει όμως ένας πόντος απ’ την κάλτσα εαφνικά
και το κέφι της χαλάει και της κόβει και τη φόρα.
Πά! πά!... Θεέ μου, άτυχία!... Τι κακό είν’ αυτό καλέ!...
Και δεν έχει άλλο ζευγάρι, μόνο ένα μπαρολέ...
“Αλλά όχι!... “Όλα κι’ όλα... Με χαντρόκαλτσες δε βγαίνει
Και στο κάτω - κάτω έχει και βελόνα και κλωστή,
λίγ’ όπομονη μονάχα και ο πόντος θα πιαστή...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Τι θα γίνη; “Ας περιμένη!

ελικώς αποφασίζει για να είνε πιο κομπλε
να φορέση το φουστάνι το καινούργιο της το μπλε
Τό φοράει βιαστικά,
βάλει και το πανωφόρι κι’ έτοιμη πιά είνε τώρα,
φεύγει όμως ένας πόντος απ’ την κάλτσα εαφνικά
και το κέφι της χαλάει και της κόβει και τη φόρα.
Πά! πά!... Θεέ μου, άτυχία!... Τι κακό είν’ αυτό καλέ!...
Και δεν έχει άλλο ζευγάρι, μόνο ένα μπαρολέ...
“Αλλά όχι!... “Όλα κι’ όλα... Με χαντρόκαλτσες δε βγαίνει
Και στο κάτω - κάτω έχει και βελόνα και κλωστή,
λίγ’ όπομονη μονάχα και ο πόντος θα πιαστή...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Τι θα γίνη; “Ας περιμένη!

ελικώς αποφασίζει για να είνε πιο κομπλε
να φορέση το φουστάνι το καινούργιο της το μπλε
Τό φοράει βιαστικά,
βάλει και το πανωφόρι κι’ έτοιμη πιά είνε τώρα,
φεύγει όμως ένας πόντος απ’ την κάλτσα εαφνικά
και το κέφι της χαλάει και της κόβει και τη φόρα.
Πά! πά!... Θεέ μου, άτυχία!... Τι κακό είν’ αυτό καλέ!...
Και δεν έχει άλλο ζευγάρι, μόνο ένα μπαρολέ...
“Αλλά όχι!... “Όλα κι’ όλα... Με χαντρόκαλτσες δε βγαίνει
Και στο κάτω - κάτω έχει και βελόνα και κλωστή,
λίγ’ όπομονη μονάχα και ο πόντος θα πιαστή...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Τι θα γίνη; “Ας περιμένη!

ελικώς αποφασίζει για να είνε πιο κομπλε
να φορέση το φουστάνι το καινούργιο της το μπλε
Τό φοράει βιαστικά,
βάλει και το πανωφόρι κι’ έτοιμη πιά είνε τώρα,
φεύγει όμως ένας πόντος απ’ την κάλτσα εαφνικά
και το κέφι της χαλάει και της κόβει και τη φόρα.
Πά! πά!... Θεέ μου, άτυχία!... Τι κακό είν’ αυτό καλέ!...
Και δεν έχει άλλο ζευγάρι, μόνο ένα μπαρολέ...
“Αλλά όχι!... “Όλα κι’ όλα... Με χαντρόκαλτσες δε βγαίνει
Και στο κάτω - κάτω έχει και βελόνα και κλωστή,
λίγ’ όπομονη μονάχα και ο πόντος θα πιαστή...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Τι θα γίνη; “Ας περιμένη!

ελικώς αποφασίζει για να είνε πιο κομπλε
να φορέση το φουστάνι το καινούργιο της το μπλε
Τό φοράει βιαστικά,
βάλει και το πανωφόρι κι’ έτοιμη πιά είνε τώρα,
φεύγει όμως ένας πόντος απ’ την κάλτσα εαφνικά
και το κέφι της χαλάει και της κόβει και τη φόρα.
Πά! πά!... Θεέ μου, άτυχία!... Τι κακό είν’ αυτό καλέ!...
Και δεν έχει άλλο ζευγάρι, μόνο ένα μπαρολέ...
“Αλλά όχι!... “Όλα κι’ όλα... Με χαντρόκαλτσες δε βγαίνει
Και στο κάτω - κάτω έχει και βελόνα και κλωστή,
λίγ’ όπομονη μονάχα και ο πόντος θα πιαστή...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Τι θα γίνη; “Ας περιμένη!

ελικώς αποφασίζει για να είνε πιο κομπλε
να φορέση το φουστάνι το καινούργιο της το μπλε
Τό φοράει βιαστικά,
βάλει και το πανωφόρι κι’ έτοιμη πιά είνε τώρα,
φεύγει όμως ένας πόντος απ’ την κάλτσα εαφνικά
και το κέφι της χαλάει και της κόβει και τη φόρα.
Πά! πά!... Θεέ μου, άτυχία!... Τι κακό είν’ αυτό καλέ!...
Και δεν έχει άλλο ζευγάρι, μόνο ένα μπαρολέ...
“Αλλά όχι!... “Όλα κι’ όλα... Με χαντρόκαλτσες δε βγαίνει
Και στο κάτω - κάτω έχει και βελόνα και κλωστή,
λίγ’ όπομονη μονάχα και ο πόντος θα πιαστή...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Τι θα γίνη; “Ας περιμένη!

ελικώς αποφασίζει για να είνε πιο κομπλε
να φορέση το φουστάνι το καινούργιο της το μπλε
Τό φοράει βιαστικά,
βάλει και το πανωφόρι κι’ έτοιμη πιά είνε τώρα,
φεύγει όμως ένας πόντος απ’ την κάλτσα εαφνικά
και το κέφι της χαλάει και της κόβει και τη φόρα.
Πά! πά!... Θεέ μου, άτυχία!... Τι κακό είν’ αυτό καλέ!...
Και δεν έχει άλλο ζευγάρι, μόνο ένα μπαρολέ...
“Αλλά όχι!... “Όλα κι’ όλα... Με χαντρόκαλτσες δε βγαίνει
Και στο κάτω - κάτω έχει και βελόνα και κλωστή,
λίγ’ όπομονη μονάχα και ο πόντος θα πιαστή...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Τι θα γίνη; “Ας περιμένη!

ελικώς αποφασίζει για να είνε πιο κομπλε
να φορέση το φουστάνι το καινούργιο της το μπλε
Τό φοράει βιαστικά,
βάλει και το πανωφόρι κι’ έτοιμη πιά είνε τώρα,
φεύγει όμως ένας πόντος απ’ την κάλτσα εαφνικά
και το κέφι της χαλάει και της κόβει και τη φόρα.
Πά! πά!... Θεέ μου, άτυχία!... Τι κακό είν’ αυτό καλέ!...
Και δεν έχει άλλο ζευγάρι, μόνο ένα μπαρολέ...
“Αλλά όχι!... “Όλα κι’ όλα... Με χαντρόκαλτσες δε βγαίνει
Και στο κάτω - κάτω έχει και βελόνα και κλωστή,
λίγ’ όπομονη μονάχα και ο πόντος θα πιαστή...
Μά θ’ άργήση!... Και ο Λάκης;... Τι θα γίνη; “Ας περιμένη!

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ

“Εξωτερικόθεν

Το πράγμα είν’ ανήκουστον και καταπληκτικόν.
Βαβαί!, υπάρχει έλλειψις μεγίστη γυναικών
και ούτω, αντίστασις ουδεμίας μη ούσης,
όλγια βλέπεισ θήλας εντός της Πρωτεύουσας.
Μίαν ταιούτην έλλειψιν εγώ δεν υποφέρω,
πράξεις ποιήσωμαι κακάς,
θα επιτάξω μερικάς
κι’ ουδόλως θα ευδυνώμαι διά τα περαιτέρω!

Πολλάκις το ετόνισον, άλλ’ επαναλαβών
πως δεν μπορώ, δεν δύναμαι άνευ γυνης να κάνω
όφείλουν ούν αι Τράπεζαι, χωρίς ποώς ν’ άργήσωσιν.
Τ’ αναγκάζουν συνάλλαγμα να μοι το χορηγήσωσιν
ίνα εύθως ποσότητας άρκούσας γυναι-
μοι άποστείλη ούσωμον το “Εξωτερι-
κόθεν”.

Χρειάζομαι γυνάς πολλάς,
τιμίας τε και παρδαλάς
και καρτερές καλού κακού
μένεα πάντα πνέων
την εκ του “Εξωτερικού
είσαγωγής γυναιών!

Θέλω συμμάχους άρκετάς ου μόν και
παχείας ως βαρέλια, Ιακνάς ώπερ σα-
αίτινες εις την πόλιν μας εύθως ως α-
(φικθώσιν

τέλος λαμβρόν δοθόσεται εις την πα-
ρούσαν κρίσιν (ρούσαν κρίσιν
και είμαι υπερβέβαιος πως θα διατε-
(θώσιν

διά την άποκλειστικήν άτοιμήν μου
(χρησίν!...

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

Και ο Λάκης μ’ άγωνία
περιμένει στη γωνία,
κάνει βόλτες και καμνίζει
κι’ όσο πιο πολύ άργεί
θυμωμένος μουρμουρίζει:
— “Ελα πού να πάρ’ η όργη!

“Ερχεται καμιά φορά
με μιάς ώρας χασομέρι
και ο Λάκης τρυφερά
σφίγγει το μικρό της χέρι.

επειδή, αγαπητοί μου, όπως έχω πη πολλάκις
όλ’ οι άντρες είνε βλάκες και απόδειξής ο Λάκης!...

“Ο Συνεργάτης
Είσοδογράφης Μικ. Γαζής

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Πώς θα εξοντωθούν τα κουνού-
πια από τη γη.

Ποιος δεν έχει δοκιμάσει κάποτε στη ζωή του το μαρτύριο της άπνειας, απ' τα κουνούπια που βούιζαν γύρω του επίμονα, έννοιση, σαν... μικρά αεροπλάνα; "Ε, λοιπόν, το «τραγουδί» των κουνουπιών θα γίνει ο θάνατός τους, αν επιτύχει μια νέα ανακάλυψη του Αμερικανού γιατρού Μόρτον Κάν!

Έχουν δοκιμάσει ως τώρα διάφορα δόξα εναντίον αυτών των εντόμων, που είναι όχι μόνο ενοχλητικά, αλλά και πολύ επικίνδυνα, γιατί μεταδίδουν την έλονοσία, τον κίτρινο πυρετό, την ελεφαντίαση κι' άλλες σοβαρές αρρώστιες. Έχει αποδειχθεί ότι τα κουνούπια που υπάρχουν σ' ένα έλκος, μέρες, μπορούν να ρουφήξουν τόσο αίμα από έναν άνθρωπο άνικανο να κινηθεί—π.χ. από ένα λιπώδη πτηνάμενο—ώστε να τον σκοτώσουν μέσα σε λίγες ώρες! Έξ' άλλου, η παρουσία των κουνουπιών παρεμποδίζει την εκμετάλλευση μεγάλων εκτάσεων, οι οποίες συνεπώς γίνονται την άδεια τους. Σε πέντε μέρη της αμερικανικής πολιτείας, τα έντομα αυτά εξοντώθηκαν έπειτα από 10 έτων άγώνα κι' η αξία των κτημάτων ανέβηκε άμέσως κατά 100.000.000 δολάρια!

Νυχτερίδες γυμνάστηκαν να εξοντωνουν τα κουνούπια, και ειδικά ψαράκια σκορπίστηκαν στις ελώδεις εκτάσεις, για να καταστρέφουν τις «νύμφες», δηλαδή τα σκουλήκια των εντόμων. Χρησιμοποιήθηκαν χημικά φάρμακα, για να τραβούν τα κουνούπια προς ένα ηλεκτρισμένο συρτάκι πλέγμα, όπου τα περμένα ο θάνατος. Καμιά όμως απ' αυτές τις μεθόδους δεν απέδωσε ικανοποιητικά αποτελέσματα. Το καλύτερο δόξα κατά των κουνουπιών ήταν ως τώρα το ραντίσμα των έλκων με πετρελαιο, με «πράσινο των Παρισίων» ή με το νέο έντομοκτόνο D. D. T. Άλλα κι' αυτά ο τρόπος είναι κοινός και πολύδυσχερής.

Ο δόκτωρ Κάν, ένας μεσόκοπος γάλλος, ειδικευμένος στις τροπικές ασθένειες, έρχατο από χρόνια για να βρει μια καλύτερη μέθοδο εξοντώσεως των κουνουπιών. Διέβασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του για την καταπολέμηση της έλονοσίας και των άλλων νόσων των τροπικών, στη Γουιάνα, τη Βενεζουέλα και την Κεντρική Αμερική. Τώρα είναι καθηγητής της υγιεινής στο "Ιατρικό Κολέγιο του Κόρεντλ". Μια μέρα λοιπόν, σκέφθηκε πως θα μπορούσε να μεταγγίσει την έρωτική πρόσκληση των θηλυκών κουνουπιών για την προσέλευση και την εξόντωση των αρσενικών.

Πήρε άμέσως ένα μεγάλο παλτό κι'

απορροπαμένο ψυγείο και το μετέβαλε σε «θάλαμο του ήχου», απομονωμένο τελείως από κάθε εξωτερικό θόρυβο. Μέσα σ' αυτό εγκατέστησε ένα υπερ-ευσταθισμένο μικρόφωνο. "Εν τώ μεταξύ, η βοηθός του "Ισαβέλλα Μπρόγκαν είχε αναθρήψει τεσσάρων ελθών κουνουπιών, απ' αυτά που μεταδίδουν τις τροπικές αρρώστιες. "Ο Κάν άρχισε τα πειράματά του μ' αυτά: "Επαίρνε μερικά θηλυκά και τα έκλεινε μέσα στον «ηχητικό θάλαμο». Το μικρόφωνο παραλάμβανε το «τραγουδί» τους, την έρωτική δηλαδή πρόσκληση προς τα αρσενικά, την δύναμνη 100 εκατομμύρια φορές, έτσι ώστε ν' ακούγεται σαν βουητό «ατούκας», και την άπεύτηνη σε πλάκες γραμμοφώνου.

Τα αρσενικά άπαντοδσαν σ' αυτήν την πρόσκληση μ' ένα τραγουδί... φάλτο και αδέξιο, σαν φωνή μικρού άκομη και άμαστο πτενιού!

Ο Κάν έτοιμασε έτσι 110 δίσκους. Έξακρίβωσε ότι τα κουνούπια έχουν διάφορα είδη τραγουδιών, για να εκφράσουν τον έρωτα, τον κίνδυνο ή το θυμό—για να τα κάνει να θυμίσουν, ο Κάν τα ράντισε με νερό.—Κανένας απ' τους ήχους αυτούς δεν ακούεται απ' το ανθρώπινο αυτί, γιατί είναι δλοι ασθενέστατοι. Το συνηθισμένο βούισμα των κουνουπιών, που μέσα κόβει τον ύπνο, είναι έντελως άσχετο προς αυτό το «τραγουδί» τους και παράγεται απ' την κίνηση των φτερών τους.

Έπισης ο Κάν εξακρίβωσε ότι κάθε είδος κουνουπιού έχει τη δική του γλώσσα. Το αρσενικό κουνούπι ενός είδους δεν δίνει καμιά προσοχή στο «τραγουδί» του θηλυκού άλλου είδους. Υπάρχουν δε στην Αμερική 138 είδων κουνουπια!

Η πρόσκληση των θηλυκών τραβάει τα αρσενικά του ίδιου είδους. Δεν συμβαίνει όμως και το αντίθετο: τα θηλυκά δεν συγκινούνται διόλου απ' τις... παραφωνίες των αρσενικών!

Αφού έτοιμασε τους δίσκους του, ο δόκτωρ Κάν προχώρησε στο δεύτερο βήμα των πειραμάτων του: "Έβαλε αρσενικά κουνούπια στην άκρη ενός μακρού κυλινδρικού κλουβιού. Στην άλλη άκρη, ένα γραμμόφωνο έπαιζε το δίσκο με την έρωτική πρόσκληση των θηλυκών. Αφού δίστασαν λίγα λεπτά—προφανώς για να... τηρήσουν τα προσήματα και για ν' άπαντήσουν με το δικό τους «τραγουδί»—τα αρσενικά πέταξαν όλα προς το γραμμόφωνο κι' έμειναν γύρω του έως το τέλος του δίσκου.

Τώρα λοιπόν ο Κάν σκεπεί να μεταχειριστεί τα αποτελέσματα των πειραμάτων του για την καταπολέμηση των κουνουπιών. Ο άφτισος άμέτρητα άνι-τοπα των πρώτων δίσκων με τις έρωτικές προσκλήσεις των θηλυκών και θα τα μοιράσει στις έλμωδες περιφέρειες. Με το παίξιμό τους, θα μαζεύονται τα αρσενικά και θα πέφτουν κατά μυριάδες μέσα σε ειδικές παγίδες ή σε ηλεκτρισμένα δικτυώα. Η καταστροφή αυτή των αρσενικών θα σταματήσει την αναπαραγωγή. Τα θηλυκά θα γεννούν πιά αυγά άγονοποιημένα, πριν φορηθούν κι' εκείνα, κι' έτσι σε λίγο καιρό θα λείψουν δόλφια τα κουνούπια.

Ο Κάν βεβαιώνει ότι η συσκευή του είναι άποτέλεσματική σε μια άκτινα 500-600 μέτρων. Προσέεται δε ότι ο πόλεμος αυτός κατά των κουνουπιών θα στοιχίσει ελάχιστα.

Σημειώτουν ότι με την ίδια μέθοδο μπορούν κατά πάσαν πιθανότητα να εξοντωθούν κι' οι φοβερές μύγες «ατέ-τσες», που κάνουν άκατοίχτες άπέραντες εκτάσεις της Αφρικής, άκούη δέ και τα παντίκια κι' οι άφουραιοί!

Ζ. ΡΑΚΛΙΦ

Τα τζιν αίτια των διαζυγίων.

Οι Αμερικανοί γιατροί ανακάλυψαν τελευταίως την «τζινίτι», μια κηνούρ-για άρρώστια, στην οποία όφειλονται πολλά απ' τα διαζύγια της χώρας τους! Προκαλείται απ' τα τριαντάφυλλα έλκος τζιν, που τρέχει σε άσχημο δρόμο. Έπιπράζει τη σπονδυλική στήλη και κάνει τον άνθρωπο διαρκώς ευερέθιστο και νευρικό. Σ' αυτό τον λόγο—λένε οι γιατροί—οφείλονται τα τόσα διαζύγια που σημειώθηκαν άφ' τους άρχισαν να γυρίζουν στα σπίτια τους άπιστοιστευόμενοι Αμερικανοί. "Εξήγησαν δε απ' τα δικαστήρια να σταματήσουν την έκδοσι άποφάσεων διαζυγίων, ως ότου άποφανή η Έπι-στήμη αν μπορεί να θεραπεύει η «τζινίτι».

Η ΘΥΣΙΣ... ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Μυστηριώδεις άπεικονίσεις σκηνών πάνω
σε πέτρες ή σε δερμάτα ζώων

Είμαστε περήφανοι σήμερα για τις προόδους που έχει κάνει η φωτογραφική τέχνη. Άλλα ποιος θα φανταζόταν ότι η θύσις πραγματοποιεί κάποτε μόνη της άριστουργηματικές φωτογραφίες, που και η τε-λειότερη μηχανή δεν θα μπορούσε ποτέ να τις έπι-τυχη;

Ένας από τους παράγοντας που χρησιμοποιεί η θύσις για το σκοπό αυτό είναι ο κεραυνός. Κατά το 1850, μία νέα από το Σαμπερ στεκόταν στο παράθυρο του σπιτιού της, τη στιγμή που ένας κεραυνός έπεσε πάνω σε μια καρυδιά, που βρισκό-ταν μερικές εκατοντάδες μέτρα πιο πέρα. Είπε εύκολο να φαντασθούμε τη συγκίνηση της. Άλλα έκεινο που η Έπιστημη δυσκολεύθηκε να εξήγηση είναι το ότι η καρυδιά άποτυπώθηκε με όλο το πλού-σιο φύλλωμα και τους καρπούς της πάνω στο στήθος της νέας.

Μία άλλη παρομοία περίπτωση συνέβη τον Σε-πτεμβρίο του 1857 στο Ποντούας. Ένας κεραυνός έπεσε πάνω σ' ένα δένδρο, κάτω από το όποιον είχε ζήτησει καταφύγιο μια χωρική με την άνελάδα της. Η άνελάδα έμεινε στον τόπο, ενώ η νέα λι-ποθύμισε μόνο. Το περιεργό είναι, λοιπόν, ότι η εικόνα του ζώου άποτυπώθηκε με θαυμαστή ακρί-βεια πάνω στο στήθος της νέας.

Άλλα υπάρχουν και μερικά άλλα άξιοσημείωτα παραδείγματα, που δεν έχουν καμιά σχέση με τον κεραυνό.

Ένας χωρικός στις Βαλενσιέν είχε μερικά σακ-κιά με άλευρι στις άποθήκες του, πάνω στα όποια είχε βάσει με μπροιά ένα διακριτικό σημείο για να ξεχωρίσει την ποιότητά τους. Πάνω σ' ένα από τα σάκκια αυτά είχε καθήσει κάποτε μια γάτα για να γεννήσει. Τα δυο γατάκια που έδωγχαν σε λίγο ήταν σημαδεμένα στη ράχι μ' ένα σημάδι, όμοιο μ' εκείνο που υπήρχε πάνω στο σάκκι, όπου είχε καθήσει η μητέρα τους για να γεννήσει.

Σε μία άλλη περίπτωση, άνεκαλυσαν στον άμφο-θλοτροειδή χιτώνα του ματιού ενός μικρού κοτό-πουλου την εικόνα ενός προσώπου που ήταν άντιπα-θητικό στη μητέρα του.

Ένα άλλο καταληκτικό παράδειγμα είναι το έ-ξης: Πάνω στα δυο πλευρά ενός νεογέννητου μο-χαριού ήταν άποτυπωμένες δυο εικόνες, που πα-ρίσταναν ή μία έναν άνθρωπο που έτρεχε με ανα-σπασμένο το χέρι του και ή άλλη ένα σκυλί που ώρμησε με δάδαϊνα το στόμα του. "Ο ιδιοκτήτης αυτού του μοχαριού θυμήθηκε τότε ότι, λίγο καιρό πριν από τη γεννήσι του, το σκυλί του είχαν όρ-μψει μία μέρα εναντίον της άνελάδας που το είχε άκούη μέσα στα σπλάχνα της. "Ο χωρικός έτρεξε τότε με άνασπασμένο το χέρι του για να διώξει το σκυλί και αυτές ήταν οι δυο εικόνες που άποτυπώ-θηκαν πάνω στα πλευρά του ζώου. Πρόκειται ά-σφαλώς εδω περί της λεγομένης «ιδεοανιγνίσας».

Δεν είναι σπάνιες έπίσης οι περιπτώσεις δυστυ-χημάτων, που άποτυπώνονται μ' έναν τρόπο δόλ-τελα μυστηριώδη πάνω σε μία πέτρα, που τυχαίνει να βρισκείται κοντά στο μέρος όπου συμβαίνουν.

Ο Ζωρζ Σβαμπλέ άναφέρει πολλές τέτοιες πε-ριπτώσεις άπεικονίσεως δυστυχημάτων, όπως είναι το πείσμα ενός άλόγου ή η έκτροχιάσις μιας άμαφο-στοιχίας, πάνω σε μία από τις πέτρες που βρισκόν-ται εκεί κοντά.

Σε μία περίπτωση έκτροχιάσεως τρένουι στη Νέα Όρλεάν, ένας άρκετα μεγάλος βράχος, πάνω στον όποιον είχε πέσει ή άτιμωρημένη, έκοχόθηκε στα δυο. Στη μία από τις δυο αυτές επιφάνειες βρέθηκε καθότιν άποτυπωμένη δόλοκληρη ή εικόνα ενός ανθρώπου που ψυχοπραγούσε και που ήταν περμένος μερικά μέτρα πιο πέρα.

Η άποτυπώσις, ή φωτογράφισις γίνεται ίσως εδω διά των άκτινών του ήλιου, βοηθώντας ίσως και δευτερευόντων παραγόντων.

Να τώρα και μερικά σκετικά περιεργα: Λέγεται ότι ο βασιλεύς Γύρρος είχε έναν ώραιο άκατη, που μπορούσε να διακρίνεις μέσα σ' αυτόν τις έννεα μούσες να χορεύουν.

Στην εκκλησία του άγιου Γεωργίου στη Βενετία υπάρχει έπίσης ένα κομμάτι από μάρμαρο, που λέ-γεται ότι έχει μεταφερθεί από την Παλαισίτην κατά την εποχή των Σταυροφοριών και που ή Σταύρωσις του Χριστού άπεικονίζεται μ' έναν άριστοτεχνη-ματικό τρόπο στη μία από τις επιφάνειες του. Σε μία άλλη επιφάνεια του διακρίνεται πολύ καθαρά το κε-φάλι ενός νεκρού που σαρκάζει.

Ο Άλβέρτος ο Μέγας μιλάει για ένα μάρμαρο, που όταν το έσχιαν από δύο είδων στη μία από τις επιφάνειες του την εικόνα ενός βασιλιά, που φο-ρούσε ένα στέμμα στο κεφάλι του.

Στην Πίζα, στο προαύλιο μιας πολύ παλῆς εκ-κλησίας, υπάρχει μία πέτρα, πάνω στην όποιαν δια-κρίνεται ένας έρμήςτης, που κρατάει ένα κουδούνι στο χέρι.

Μέχρι της εποχής της Γαλλικής Έπαναστάσεως διακρίνεται στη δεξιά πλευρά της Παναγίας των Πα-ρισίων δόλοκληρη ή σκηνή της Σταυρώσεως, άποτυ-πωμένη πάνω σ' ένα κομμάτι από μαύρο μάρμαρο, που ήταν έντεικονίζεται σε μία από τις γωνίες.

Νά, λοιπόν, που ή θύσις έχει προηγηθεί από μία στο ζήτημα της φωτογραφίας, που την πραγματο-ποιεί με τον ηλεκτρισμό του κεραυνού κι' άλλα μέ-σα άγνωστα άκόμη στην Έπιστήμη, παρ' όλες τις προόδους της.

ΖΟΡΖ ΠΟΥΑΝΕΥ

ΑΜΕΡΙΚΗ του 1945

Πολεμικό γιούμφο

Είπε ανεάντητο το πολε-μικό γιούμφο των Αμερικαν-ών. Θα μπορούσε να γραφεί τό-σιους με τα άνέκδοτα που άκούσα σε συγκινήσεις, σε τραίνα, σε τραπέζια, σε θέα-τρα, σ' έκδρομους, σε κούβεν-τολόν του μπάρ, σε δρόμους, στο γραφείο. Άνέκδοτα γα-τού γραφείων. Άνέκδοτα γα-ριτωμένα, που αξίζει να πα-ραθέσω πιο κάτω μερικά απ' αυτά:

Σ' ένα από τις χιλιάδες μπάρ που σβήνουν το δρόμο σε κάθε βήμα σου, στη Νέα Υόρκη ή όπουδήποτε άλλο, γίνονται μεγάλες σαματάς κάποιο βράδυ. Δέρ-νουν άγρια ένα σαυτόκο. Οι πόλιναν έπιείβαινον με τα δόλοκα κλόμης.

—Γιατί τον χτυπάτε;

—Άκούς εκεί να λήθ ότι προτιμά να δουλέψει για έ-κατό γιαντινέους, παρά για έναν Αμερικανό!

—Άγριεύουν κι' οι πόλι-σμαν.

—Τόπες αυτό; ρωτάνε τον έμμερόντιο ναύτη.

—Τόπα... Ψελλάζει εκεί-νος.

—Κτήνος! Καί... τί δου-λειά κάνει;

—Νεκροθάφτης!

Οι Αμερικανοί άφηγού-νται και το άκόλοθο άνέκδο-το για τον τρόπο που γίνε-ται ή εκπαίδευσις των Ίτα-λών αλινιτών.

Τους άνεαύουν με βα-γόνια στην κορυφή των Άλπεων. Κι' εκεί ή εκπαί-δευσις άντί να τους δώση το συνθήκη της εκκινήσεως για την καθόδο, περιορίζεται να φωνάζει:

—Έλληνες!

—Έλληνες!

Κι' οι Ίταλοι άλινισται καταρρίπτουν τότε όλα τα ρεκόρ ταχύτητας!

Στον άμερικανό στρατό, όπως σ' όλους τους στρα-τούς, οι φαντάροι φωνάει για γαλονά.

Κάποιος φανταράκος λοι-πόν είχε γίνει φάρμακω στο λογαό του.

—Θα με κάνετε δεκανέα; ρώταγε κάθε τόσο.

—Θα σε κάνω.

—Πότε;

Για να τον εξορτωθή ή λογαός άποφασίζει να του το δεικόψι:

—Πέρασε σε ήκα χρόνια.

—Εύχαριστώ πολύ, λέει ο φανταράκος και παρτάει ικα-νοποιημένος. Θα παρτάει!

Φεύγει με άργο βήμα, άλ-λα έσφικα κάτι σκέφτηκε και άναγυρίζει:

—Δεν μου λένε, κύριε λο-γαέ. Πρώ ή άπόγευμα;

Στον έπίσημο κινηματο-γράφο της Απαρμάνσων, στο Μπρονξνέι, όπου δι-δονται οι πρεμιέρες των με-γαλυτέρων φιλμ του κόσμου, υπάρχει και «βαριετέ». Παρε-λαύνουν τα πιο παράδα θυ-άσματα: μουσικές σκάλες, δι-που άνεκδοτα, έξοτις μέ-τα ήπαλλάξ. Παίζοντας με τα πόδια τους ραγώδες στα σκαλοπάτια που δεν είναι τί-ποτ' άλλο παρά ηλεκτρικά λήκτρα πλάσι (1). Άκρο-βάται που, ενώ σβένουν τα φώτα, κυρτώνουν με μαχαί-ρια γυναίκες γυνέες, δεμέ-

νες έπάνω σε τεράστιες ρό-δες που γυρίζουν λιγνιτι-ώδες και διακρίνονται μόνο από το φωσφόρο που έχουν άλείψει το κορμί των γυναι-κών, κομικοί και τραγουδι-σται. Έκει έπίσης νινονται κάθε μέρα διαγωνισμοί για τους στρατιώτες και τους ναύτες. Το άπόγευμα που ή-μουν παρών έγινε διαγωνι-σμός έξοτιας. Τον κέρδισε ένας νεαρός φανταράκος που άνέθηκε στο παλκοσένικο και λοχυσίση ότι είναι ο πιο έ-ξοτις στρατιώτης του λό-χου του.

—Πώς ή έξερεις; τον ρώ-τησε ή κομπέρ.

—Μου τό έπε ο λοχαγός μου! Και να σάς πω για-τί: Πρό ήμερών μου ζήτησε να του φέρω τα παπούτσια του. Μόλις του τα πήγα, βέ-ζει τις σάνες: «Δέ βλάπεις; μου λεί. Μούφρες ένα μαύ-ρο κι' ένα κόκκινο. Δέν φταίω έγώ, κύρ-λογαέ, το άπαται. Και το άλλο ζευ-γάρι σάς ένα μαύρο κι' ένα κόκκινο είναι!». Μπράβο, μου λεί τότε. Είσαι το πιο έ-ξοτιο παιδί του λόχου». Γι' αυτό κι' έγω ήρσα να μου

Α. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

δώσατε το βραβείο!...
"Ο κόσμος στο μεσοέυ εί-χε σκάσει στα γέλια. Καί... το τώδωσαν το βραβείο μέσα σε θύελλα χειροκροτημάτων! Το βραβείο αυτό ήταν μια μπουκάλα ούσκου. "Ο φαντα-ράκος μας την έβαλε υπό μάλης κι' έπε στον κομπέρ.
—Αν πώ κι' ένα άλλο ά-νέκδοτο, θα μου χαρίσεις ά-κόμα μία;
—Όυτε λόγος! Άοκεί να θέλν ή κόσμος...
"Ο κόσμος ήθελε φυσικά. Κι' ή φανταράκος έγύρισε προς το μέρος του για να ύποκληθ εύχαριστώντας. Κι' έπειτα έλεγε:

—Προχτές στα γυνάσια, ή λοχίας μου έδωσε το λά-δι. «Εν, δυό, έν, δυό, δε-ξιά, άριστερά, μεταβολή, έπ' ώμου, παραπόδα, τροχόδη, όδοπορικός». Έφούσκωνα και ξαναφούσκωνα. Στο τέ-λος δεν κράτησα. Πετώ το όπλο και φεύγω. «Έλα δά! όρμεται τότε ή λοχίας. Πού πας;». Γυρίζω τότε και του λέω θυμωμένα: «Ακού, ρέ φίλε. Άποφάσις πρώτα κα-τά που θα πάμε: Δεξιά ή άριστερά. Και με φωνά-ζεις!».

Το γιούμφο είναι ή ζωή του Αμερικανού. Και το πιο κροδ άστειο τον κάνει να γε-λά όρες δόλοκληρες, σαν μι-κρό παιδί. Στα φιλμ, το πα-ραμύρο καλαμπούρι προκα-λεί άκρατητα γέλια. Δέν θυ-μάμαι να είδα ποτέ άλλοτε κοινό να γελά με την καρ-διά του έπί πέντε δόλοκληρα λεπτά, άκούγοντας το παρα-κάτω παγερό άνέκδοτο ενός άπλου ναυτάκου:

—Είμαι ήρωας, έπε μόλις άνέθηκε στη σκηνή.

—Τι έκανε; ρωτά ή κοι-μέρ.

—Έσωσα όλο το πλήρωμα του καραβιού μου!

—Μπράβο. Και πώς;

—Έσκότωσα τόν... μά-γερα!

Α. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τα νέα αυτοκίνητα με άτμο

Τελείως άδούρεθα κι' εύκολα στο χειρισμό

σμο και ρυθμίζεται μ' ένα θερμοστάτη. Μία άν-τλια τροφοδοτεί το καζάνι με νερό. Η άπόδοσις του καζανιού σε άτμο κανονίζεται αυτόματα, άναλόγως των άναγκών του μοτέρ, και γίνεται ελαχιστή όταν το αυτοκίνητο είναι σταματημένο. Χάρη στη μικρή ποσότητα νερού που μπαίνει στο καζάνι, καθώς και σε άλλα μέτρα ασφάλειας ά-ποκλείεται κάθε κίνδυνος έκρήξεως.

Κάτω από το πάτωμα του αυτοκινήτου βρίσκον-ται δυο όριζόντιοι κύλινδροι με τα έμβολα τους, όπλαση το κυρίως μοτέρ. Είσε βέβαια «άδολη» ή βέσις του, αυτό όμως δεν έχει καμιά σημασία, γιατί άυτάποτε πασαίνει βράδυ, συνεπώς δεν έ-χει να άσχοληθί μεζι του ο σωφέρ.

Από τους κυλινδρούς, ή κίνησις μεταδίδεται άπ' εύθείας στο «διαφορικό».

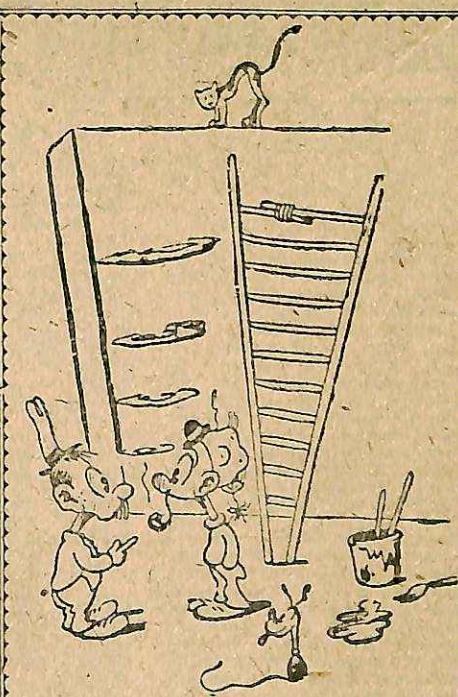
Ο άτμος που βγαίνει από το μοτέρ μπαίνει σ' ένα συμπυκνωτή, που βρίσκεται στη σπηή-σμενη βέσι του νερού του αυτοκινήτου. Έκει ξαναγίνεται νερό καθαρό και γυρίζει στο καζάνι. Μ' αυτό τον τρόπο, άποφύγεται ο θόρυβος της εξατμίσεως. Κι' ή τροφοδοσία με καινούριο νερό γίνεται σε άραίστα χρονικά διαστήματα.

Χάρη στη γρήγορη εξατίσις του νερού στο καζάνι, το αυτοκίνητο μπορεί να ξεκινήσει σ' ένα λεπτό μόνο άφου άναφή ή φωτιά του καζα-νιού, ενώ το μοτέρ της βενζίνης απαιτούν σινη-θώς περισσότερη ώρα για να ξεκινήσουν, όταν είναι κρύα.

Το σωφάρισμα είναι εύκολώτατο: Υπάρχει μόνο ένα πεντάλ φρένου κι' άλλο ένα που κανονίζει την ποσότητα του άτμου και συνεπώς την τα-χύτητα. Ένας μοχλός δίνει την κίνησι προς τα κυπτήτων, έχουν δέν υπάρχουν γρανάζια των τα-γονται, καθώς και ή χαρακτηριστικός θόρυβος θόρυβος, εύκολώτατο στο χειρισμό του και με ελάχιστα έξοδα συντηρήσεως.

Προσωνιών, στοιχίζει πολύ, γιατί κατασκευά-ζεται σε μικρό άριθμό. Με τα πλεονεκτήματα ό-μως που παρουσιάζει, δεν θ' άρνήση πιθανότητα να γίνει επικίνδυνος αντίπαλος του αυτοκινήτου με βενζίνη.

ΠΙΕΡ ΝΤΕΒΟ

ΤΑ ΤΥΧΕΡΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

—Νά μοιράσουμε τις ντομάτες;... Όχι δά! Έγώ έκανα το φάλτο!

Στο άνακριτικό γραφείο:

—Τι συνέβη, λοιπόν, όταν είπατε της πεθεράς σας ότι «δέν ξέρει τί της γίνε-ται»;

—Δέν θυμάμαι, κύριε άνακριτά. Όταν... συνήλθα, βρέθηκα στο νοσοκομείο!

Μεταξύ φίλων

—Έχεις ταίριαρα;

—Όχι, δέν αγοράζω πιά.

—Γιατί;

—Για να σ' άναγκάσω να κόψης το κάρνιωμα!

«Επαίξω, επαίξω, άσπασαίτηπα.
 Εξάλλα το κεφάλι μου κάτω
 από το πάπλωμα άλλα πού να
 ήσυχάσω. Τέλος, κατά τις έν-
 τεκα, το πρωί ή φασαρία στα-
 μώθηκε. Φαίνεται πως ό Μπέ-
 μπη κοιμήθηκε, ή το βαρέ-
 θηκε.
 Μά δέν τόν έχάρηκα πολύ
 πόν όπνω. Κατά τίς υλά άγχι-

— Νά σάς πώ κάτι, εἰπα-
νά τοῦ τὸ πάρτε τὴν ὥρα ποὺ
κοιμάται καὶ νὰ τὸ κρύψετε!
— Πῶς νὰ τοῦ τὸ κρύψετε;
πῶς ὁ μπαμπάς. Κοιμάται ἀγκα-
λιά μὲ τὸ ταμπουρλό. Κι' ὅσες
φορὲς δοκίμασα νὰ τοῦ τραβή-
ξω, ξύπνισσε, σάν νὰ καταλά-
βαινε τὴν ἀπάξιρα. Ὅπως
φαίνεται αὐτὸς κοιμάται, ἀλλὰ
τὸ ὅπριον ἐκείνι πρὶν τὸ

σω καμιά δεκαριά ταμπούρλα
και να τ'α μοιράσω σ' όλους
τους ένοίκους να κάνουν το ι
διο. Παίζοντας το δικό του
δέν θ' άκουγε ούτε το ταμ
πούρλο του Μπαμπή, ούτε τ
άλλα έγνια...

Πριν απ' τὸ Λουλλί, οἱ ἀρχιμουσικοὶ
κρατοῦσαν τὸ χρόνο χτυπώντας κάτω
τὸ πόδι τους, εἴτε τὰ δυὸ δάκτυλα τοῦ
δεξιοῦ χεριοῦ τους μέσα στὴ φούχτα
τοῦ ἀριστεροῦ. Ἡ μαγκούρα τοῦ Λουλλί
αἰκρύνει λίγο-λίγο καὶ πῶς τις σημε-
ρινὲς διαστάσεις της. Ὁ Μενιερνιερ
χρησιμοποιοῦσε μιὰ μπαγκέτα ἀπὸ ἀση-
μί, κι' ὁ Μότσαρτ ἀπὸ φλάντιν.

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

—Η άρκη του «Γράνταρ», ε-
φαρμοζόμενη στη ραδιοφωνία
θα επιτρέψει την κατασκευή ρα-
διοφώνων όχι μεγαλύτερων απί-
τα συνηθισμένα κουτιά τών που
ών. Ήδη τα άμερικανικά έρ-
νοστάσια πρόβλεπουν την πα-
ραγωγή μεγάλου αριθμού τέ-
τοιων ραδιοφώνων, που θα στοι-
χίζουν μόλις 30 δολάρια!

οι δύο γυναίκες αυτοί
ολότρευτοι.
ερίφημο «Βιβλίο της»
Μηνιάδου

—Είδες τί μᾶς κουβάλησαν στό σπίτι; Πρέπει νά κηρύξουμε ἀπεργία! Κάτω... οἱ μηχανές!

Γέννησις τέρατος

ΔΕΛΤΙΑ ΚΑΠΥΙΣΤΩΝ

Δελτία καπνιστών

Τὰ δεκαπενθήμερα

Τὰ δεκαπενδήμερα

Διανομές τυρού

Ελάχιστοι πραγματικῶς

• Για να προσφέρουν τη χαρά στο δίδιο τους στομάχι
• όρμουν με γενναιοψία και ρίχνονται στην μάχη.

...νε ηρωισμούς και πράξεις θαύμα
ας του...Στάλινγκραντ τούς ύπερ

Κι' αν θγάλουν τὸ συμπέρασμα ὅτι μ' αὐτὰ μπορῶ παντοῦ νὰ ἐμφανίζωμαι καὶ νὰ κυκλοφορῶ

...να μου κάνουνε, παιδιά, ...παρο

Και οι τροχοί του κάθε τζιπ
έσχάτως τις δυνάμεις τους τις έχουν βάλει όλες
και δίχως να λυπούνται για τίποτα

γύρισαν καὶ γίναν καρμὰν

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

«γράφοντες» δουλεύουμε
εἰδοποιήσαν πρὸς πάντας

Είπε ανάγκη απόλυτος για το τυπογραφείο

ραστῷ σὺν βλάβας με λούτο.
σαν καὶ μετὰ τὴν Παναγία

ΤΟ ΚΟΛΠΟ του άγροφύλακα

Η ΚΩΜΩΔΙΟΥΛΑ ΜΑΣ

ΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΒΑΝΤΕΖ: Ύψιλος, ξαν-
θος, νέος 25 ετών, ευγενικός, λεπτός,
μεγαλοκόμος: παρουσιαστικό νέου
κόλης οικονομίας.
ΒΑΡΩΝΗ ΝΤΕ ΠΡΕΓΚΩΒΑΛ: Κα-
ταστή, κομψή, 30 και πλέον ετών,
Ο ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΤΡΟ-
ΦΟΙ ΤΟΥ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

(Χειμώνας. Στόν κήπο ενός ξενοδο-
ρείου. Προφυλαγμένοι από τ' αδιάκρι-
τα βλέμματα πίσω από ένα προπέτασμα
φουνίκων, ο κόμης ντε Βαντέζ και η
βαρώνη ντε Πρεγκωβάλ κουδεντιάζοντο
καθισμένοι σ' ένα παγκάκι).

ΚΟΜΗΣ: Υποφέρω τρομερά.
ΚΟΜΗΣ: Σας πιστεύω.
ΚΟΜΗΣ: Δεν θα έπρεπε όμως να ε-
τα καμιά αμφιβολία γι' αυτό.
ΒΑΡΩΝΗ: Τι πρέπει να κάνω, γιά
να μην αμφισβητείτε.

ΚΟΜΗΣ: Νά μήν χαρακτηρίζετε ως
φλύετ τη μεγάλη άγνοια που αισθάνομαι
γιά σας!

ΒΑΡΩΝΗ: Νά είσθε βέβαιος, φίλε
μου, ότι εκτιμά όρεκτά το αίσθημά σας;
ΚΟΜΗΣ: Άν ήταν έτσι, δεν θα δι-
σκέδαζατε, κάνοντάς με πότε να έλ-
πώ και πότε να απελπίζομαι, πράγμα
που με πληγώνει και μου προετοιμάζει
ένα οικτρό τέλος.

ΒΑΡΩΝΗ: Τι έννοιες λέγοντας εσ-
κτό τέλος;

ΚΟΜΗΣ (κυττάζοντάς την στα μά-
τια): Όποτε δεν μ' έχετε αξιο να πε-
θαίνω εξ αιτίας σας.

ΒΑΡΩΝΗ (συγκινημένη): Είσθε ε-
να παιδί!

ΚΟΜΗΣ: Νά, τί βρίσκετε να μου
πείτε, όταν βλέπετε το πάθος μου να
έκδηλώνεται μ' όλη του την ελκυστική
Ε. λοιπόν, δεν έπρεπε να μ' ακούσετε,
έτσι, σαν μιλώ για πρώτη φορά, αφού
έχετε την πρόθεση ν' αποκρούσετε την
γάμη μου. Τι πρώτες μέρες νόμισα
καρδιά σας. Ύστερα όμως, έχασα, γι-
μου και σήμερα μαθαίνω πως ο άνδρας
σας θα έρθει εδώ στο Μοντόν.

Τι ρόλο θα παίξε τώρα εγώ; Το
ρόλο του νέου που κανείς δεν σκέφθηκε
αποφασισμένους να μην επηρεάζω να με
χαρακτηρίσουν τέτοιο...

Θά σάς περι-
τό μικρό δάσους που έχετε... Θά
κώμια ένα γύρο στην 'Ιταλία. Τά σύνορα
είναι δυο βήματα από εμάς. Δεν μπορεί-
τε να μου αρνηθήτε αυτόν τον περίπα-
τό, που δεν σας εκθέτει μάλλον, αφού
δεν θα είμαστε πιά στη Γαλλία.

ΒΑΡΩΝΗ: Έχετε ένα πρωτότυπο
τρόπο ν' ανακατευτείτε τα συνοριακά ζη-
τήματα με τα σύνορα της καρδιάς!

ΚΟΜΗΣ: Πείτε μου, ναι ή όχι: Άν
είνε όχι, τότε έρω τι μου μένει να
κάνω;

ΒΑΡΩΝΗ: Μά νομίζετε λοιπόν τόσο
κλήρη; Δεν βλέπετε, παρά το πάθος
σας και δεν καταλαβαίνετε ότι γίνεται
μια τρομερή πάλι, μέσα στην καρδιά
έκλειψη που κρύβει την παρηχ της, τους
διατάκτους της, τους φόβους της με
φοβήτα...

ΚΟΜΗΣ: Τυφλά και τρελλά!...
(Η Βαρώνη κάνει μια καταφατική
κίνηση του κεφαλιού και απομακρύνεται
επ' το χέρι της και να της το φιλήση
βιαστικά, αλλά φλογερά).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

(Την άλλη ημέρα. Η ώρα τρεις το
απόγευμα. Στο άσπιο μέρος του δά-
σου, κοντά στο δρόμο που πηγαίνει
στην 'Ιταλία, ο κόμης νευτικός περι-
σσεύει γιά αυτοκίνητο. Άν και είχε μιλή-
σει γιά αυτοκίνητο, τίποτε τέτοιο δεν
έως εμφανίζεται η βαρώνη, φορέ ένα
μαύρο και χτυπητό ταξιδιωτικό φόρε-
μα).

ΚΟΜΗΣ (τρέχοντας γιά να προύπνο-
νται τη βαρώνη): Ήρθατε!... Είσθε
έναν άγγελος!

ΒΑΡΩΝΗ: Σας το είχα υποσχεθ-
ΚΟΜΗΣ (παίρνοντας το χέρι της):
Σας λατρεύω.

ΒΑΡΩΝΗ: Καθίστε φρόνιμα... Και
τό αυτοκίνητο;

ΚΟΜΗΣ: Είναι λίγο πιο μακριά στο
ρόμο.

ΚΟΜΗΣ (τρέχοντας γιά να προύπνο-
νται τη βαρώνη): Ήρθατε!... Είσθε
έναν άγγελος!

ΒΑΡΩΝΗ: Σας το είχα υποσχεθ-
ΚΟΜΗΣ (παίρνοντας το χέρι της):
Σας λατρεύω.

ΒΑΡΩΝΗ: Καθίστε φρόνιμα... Και
τό αυτοκίνητο;

ΚΟΜΗΣ: Είναι λίγο πιο μακριά στο
ρόμο.

ΚΟΜΗΣ (τρέχοντας γιά να προύπνο-
νται τη βαρώνη): Ήρθατε!... Είσθε
έναν άγγελος!

ΒΑΡΩΝΗ: Σας το είχα υποσχεθ-
ΚΟΜΗΣ (παίρνοντας το χέρι της):
Σας λατρεύω.

ΒΑΡΩΝΗ: Καθίστε φρόνιμα... Και
τό αυτοκίνητο;

ΚΟΜΗΣ: Είναι λίγο πιο μακριά στο
ρόμο.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 51

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Διαμέρισμα Τραπεζής που φυλάσσεται προσε-
κτικώτερα από κάθε άλλο... Γίνεται στον πόλεμο.

2) Χρονική υποδιαίρεση... Μανιρεύω... Άναπο-
δονύρισμα.

3) Πρωτεύουσα ευρωπαϊκού κράτους... Άσθενεια.
4) Αρχαία θεά... Νηοί του Αιγαίου.

5) Πέρος βασιλείας... Αρχικά γνωστού οργανι-
σμού... Τον δίνουμε προς τήρησιν υποσχέσεως.

6) Πιο πολύ... Ο μεγαλύτερος εφευρέτης... Με-
γάλη γερμανική έπαρξια... Η αρχή της άτυχίας.

7) Το μικρό όνομα διασημού γκαγκστερ... Δω-
μάτιο στην Τουρκική... Τμήμα αριθμού.

8) Ποταμός της Γερμανίας... Ο άνθρωπος στη
γαλλική... Το επίθετο γνωστού Αμερικανού στρα-
τηγού... Μας περιμένει στο τέλος της ζωής.

9) Μόριον... Άλιν της Αθουσινίας... Σπέρωμα.
10) Βρίσκεται στο μάτι.

11) Πρόθεσις... Προσωπική αντωνυμία (β'. προσ.).
12) Μονάς μετρούσεως βάρους.

13) Η λέξη στη γαλλική... Μέρος του αυτοκινή-
του... Χρονικό επίρρημα... Παρακελευστικόν... Μέσα.

14) 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

15) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

16) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

17) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

18) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

19) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

20) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

21) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

22) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

23) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

24) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

25) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

26) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

27) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

28) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

29) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

30) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

31) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

32) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

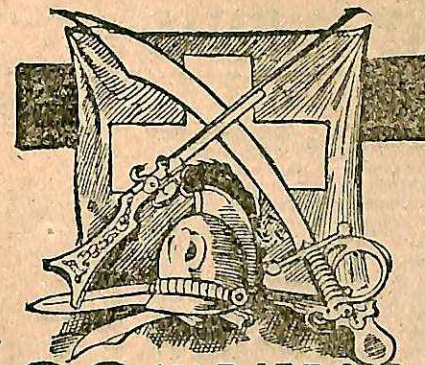
33) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

34) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

35) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

36) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

37) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

ΟΘΩΝΙΚΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Η Κατοχή του 1854

Μία από τις πλέον μαύρες σελίδες της
ιστορίας της Ελλάδας είναι η ασετική με
την Κατοχή του 1854. Την εποχή εκείνη
ο Όθων έτρεφε το όνειρο ν' απελευθε-
ρώσει τη Θεσσαλία και ήταν έτοιμος να
εκστρατεύσει επί κεφαλής αντάρτων αφι-
κνοντάς την 'Ελληνική Κυβέρνησις ανευθύ-
νη. Οι Γάλλοι όμως που είχαν φιλοτουρ-
κική πολιτική πρόφασαν κι' έκαμαν κα-
τοχή μ' αρχηγό το ναυαρχο ντε-Τινάν
Βιλλομέζ και 3.500 άνδρες.

Προσπερθεύσαν να εξεστειλίσουν τον Ό-
θωνα με τη συμπεριφορά τους και τους
στρατιωτικούς περιπάτους που έκαναν απ'
τόν Πειραιά στην Αθήνα και κάτω απ' τ'
ανάκτορο με θόρυβο και κλαγγή των ό-
πλων ενώ συγχρόνως χαμογελούσαν
εμπαικτικά. Πίσω απ' τα τζάμια ο έλληνας
κοιτάς τους κύτταζε με λύπη. Κι' όταν
οι ένοχοι περνούσαν πειά και χάνονταν, οι
Αθηναίοι συγκινημένοι στα ανάκτορα
εξεστράτευαν ο αναθεματισμός. Έπειτα οι
Γάλλοι άρχισαν να επεμβαίνουν και στα έ-
σωτερικά του τόπου. Μία μέρα ένα Γαλλικό
απόσπασμα πήγε στα τυπογραφεία του
(Αϊώνος), έσπασε τα πάντα με ναυτική
τεκτονική κι' έπιασε το διευθυντή της
εφημερίδας Ιωάννη Φιλιππό, τον δια-
πρέπ' ιστορικό και δημοσιογράφο. Ύστερ
από λίγο, Γάλλοι αξιωματικοί έκαναν τα
είδη και στα τυπογραφεία της (Ελπίδος).

Έπιασαν το διευθυντή της Κωνσταντίνου
Λεβιδίου, τον έπιασαν σ' ένα πλοίο και τον φυλά-
κισαν στ' αμνάρι.

Η Κυβέρνησις του Μαυροκορδάτου με
πολύ κόπο κατάφερε να συγκρατη τ' α-
γανακτισμένο πλήθος.

Ο τότε Υπουργός της Δικαιοσύνης
Παναγ. Βάρβογλης προκάλεσε την αμοι-
βαία μεταθέσι των εισαγγελέων Πρωτοδι-
κών Πατράν και Νουαλιού και τη μετα-
θέσι του ειρηνοδίκου Πειραιώς. Δυστυχώς
απ' την Ελλάδα δεν έλειψαν οι προδοτές.

Κατάγγειλαν λοιπόν στο Γάλλο Ναύαρχο
Ντε-Τινάν ότι ο Υπουργός Βάρβογλης
ήταν φανατικός Ρωσοφώνος.

Ο Ναύαρχος εξαγριώθηκε, πήρε μια ίλη
δραγμών ενόπλων κι' ανέβηκε στην Α-
θήνα. Παρουσιάθηκε εν μεγάλη στολή
στον Υπουργό στάθηκε μπρος του και του
είπε με ύφος στρατάρου προς υποδουλώ-
ντα.

Γιατί να μεταθέσετε τον Εισαγγελέα
Πατράν και τον Ειρηνοδική Πειραιώς, αφού
έχετε ότι η Κατοχή ήταν ευχάριστη μένη
απ' αυτούς; Πρέπει και απαιτώ ν' ανακα-
λέσετε τις μεταθέσεις αυτές!

Ο Υπουργός Βάρβογλης, άνθρωπος του
καθήκοντος, του απάντησε:

— Έγινε ό,τι έπρεπε να γίνει. Έγινε
ό,τι απαιτούσε η υπηρεσία. Λυπούμαι γιάτι
η Υπηρεσία είναι αντίθετη στην απαιτή-
σας και επομένως δεν μπορώ να σας ευ-
χαριστήσω.

Ο Ναύαρχος Ντε Τινάν φώναξε:
— Πρέπει να μ' ακούσης. Είμαι ο άρχι-
γός του στρατού Κατοχής!

Και ο Βάρβογλης μ' αξιοπρέπεια του
απάντησε:

— Κι' εγώ είμαι Υπουργός της Ελλάδας
και οφείλω να έκτελώ τας απαιτήσεις της
Υπηρεσίας.

Τότε ο ναύαρχος Ντε Τινάν κραύγασε
αργισμένος:

— Άν δεν κάνης ό,τι σου λέγω θα πα-
νθής!

Με χαμόγελο ο Βάρβογλης του απάν-
τησε:

— Μικρό το κακό, κύριε Ναύαρχε, μά-
θε όμως ότι ποτέ δεν ζήτησα τη θέ-
ση Υπουργού, αλλά μου την προσέφεραν.

Επομένως πράττει ό,τι θέλετε, γιάτι εγώ
δεν σκοπεύω ν' απομακρυνθώ από το κα-
θήκον μου και το χρέος μου προς την Πα-
τρίδα.

14) Τόν βλέπουμε... Σάπας...
15) Όχι σε ξένη γλώσσα... Ήμιθεος...
16) Μέναν Γάλλος μαθηματικός και φι-
λόσοφος... Αρχαίος Έλληνας τραγικός.

17) Χρονική υποδιαίρεσις... Λατινός
ποιητής... Αριθμητικόν... Γράφεται σε
πολλές επιγραφές μετά το όνομα.

18) Η θαλάσσια στην αρχαία γλώσσα...
Γάλλος εξερευνητής που όρκει τραγικό
θανάτο σε πολιτική εξερεύνησι... Εύθρο-
στη ύλη... Μουσική νότα.

19) Μουσική νότα... Ίερα ένδυματα...
Τό αλόγο.

20) Θεά της νεότητος... Παλληκαράς...
Τρίχα... Μεγαλόνητος της Ίνδονησίας.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ 50ου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΟΣ. 2) ΜΥΙΑ-ΑΔΡΟΣ
—ΠΟΤ. 4) ΠΡΙ-ΣΟΛ. 5) ΡΕ-ΠΡΑΟΣ-
ΜΗΝ-ΣΕ. 6) ΟΛΟ- ΝΥΝ-ΜΑΚ. 7) ΚΑΛΩ-
ΑΜΕΛΙΟ. 8) ΔΑΞ-ΟΚΑ. 9) ΝΤΟΡΗΣ-ΛΟ-
ΤΙ. 10) ΣΟΛ-ΚΟΤ-ΣΥΣ. 11) ΣΙ-ΗΩΣ-
ΚΟΠΤΩ-ΕΦ. 12) ΝΥΕ-ΡΙΟ. 13) ΟΣΣΑ-Α-
ΔΕΙΑ-ΚΛΑΚ. 14) ΛΟΥΣΕΜΒΟΥΡΓΟΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4) ΠΑΥ-ΡΟΗ. 5) ΟΣ-ΠΡΟ-ΔΗΛΩΝ
—ΙΣ. 6) ΑΡΑ-ΠΑ-ΣΕΡΑ. 7) ΡΑΔΙΟΝ-Ε-
ΔΕΜ. 8) ΣΥΝ-ΛΟΚ. 9) ΣΡΟΣ-ΤΟΡΙΟΝ. 10)
ΣΟΜ-ΑΚΡ-ΠΙΑ. 11) ΛΗ-ΔΗΜΜΑ-ΣΤΟ-ΑΡ.
12) ΝΑΕ-ΛΙΩ. 13) ΟΝΟΣ-ΚΛΕΟΣ-ΑΛΟΟ.
14) ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΕΣΚΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ. 3) ΔΕΙΑ-ΟΛΜΟΣ-
ΟΣΣΑ. 4)

Μία παράξενη περιπέτεια περιμένα έκει: 'Η εδουμένη

...Τὸ ἀλλοθὺ τοῦ ἐκείνου σκ
σει, ἡ ἀνάστα τοῦ ἐμοιοῦσε
φύσιν ἀντιστοίχισαν.
"Εὐα πρὸς κριτὴ ἀντιπρ
ἐστὶν κατὰ τὰ μέγιστα
δέντρα: ἥτιον τὸ πελώριο

κοσμοῦ λογοτέχνης : αὐτὴν
 ΝΤΡΟΠΗΣ ΤΑ ΠΕΙΡΑΓΜΑ-
 ΤΑ τοῦ γνωστοῦ συγγραφέα
 ΠΙΤΙΓΚΡΙΑΛΙ. Ἡ ἐξιστο-
 ρική μετάφρασις ἔγινε διὰ
 τὸ γνωστὸ λογοτέχνη κ. Μι-
 ρωνοστή.

Μερικά δραματικά γεγονότα

τοὺς ὄντας εὐκαρίῃς. Ἐτοί καποῖος ἐ-
λθοῦς, ἐπὶ φελευένος ἀπὸ μιᾶς σπ-
λινῆς ἀπὸρροῆς τοῦ φυλακῶς τοῦ, τὸν
ἐλυσσε μετὰ τὰ πόδια τοῦ πόνυ σ' ἐν
τοίχῳ, γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ ἐπειδὴ τὸν εἶχε
φυλοκοπήσει πρὸ ὀλίγων ὥρων.

ρο στις επιχειρήσεις του και επειδή
ταν πιά πολύ γέρος και δεν μπορούσε
νά μετακινηθῇ, ανέθεσε στὸν Θανάση
νά τὸν αντιπροσωπεύῃ στὸ μεγάλο τρά

φορετικά πάνω στο έδαφος, αλλά και
φορών γυναικών. Ο ίδιος δήλωσε
ότι οι Αμερικανοί έχουν τη συ-
γία να μαρτυρούν άρματα και ε-
ίδους και να γεμίζουν την τουαλέ-
τα τους με τα πιο ακριβά μαγιό-
λάκια, ότι έχουν βρωμιά και τα σε-
ντόνια με τέφρα και καπνό.

ΚΑΛΩΝ ΕΙΝΕ, ΟΥΡΑΝΙΑ, ΚΙ' ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΩΠΗ
ΑΡΧΕΤΙΚΑ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΝΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΛΑΣΤΕΣ ΜΕ
ΨΥΧΗ ΣΤΟ ΜΕΡΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΕ ΤΟ ΠΛΑΝΟ, ΚΑΛΩΝ ΕΙΝΕ ΕΠΙ-
ΣΗΣ, ΕΛΑΣΤΙΣΕΙ ΟΥΤΩΝ, ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣ ΚΟΝΤΑ ΤΟ ΠΙ-
ΝΟ ΕΝΑ ΔΟΧΕΙΟ Μ' ΕΝΑ ΣΠΟΥΓΓΑΡΙ ΔΡΕΓΝΜΕΝΟ.

2

**Τι μᾶς συμβουλεύουν
οἱ ἐπιστήμονες**

ΛΑ·Ι·ΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

Σοῦ στέλνω χαιρετίσματα σέ μη
(λο θαγκωμένο
κι' ὑπάνω στή θαγκωματιά ἐνο

μισό με 1,50, για φανελά με 1,75
 ένα γιλέκο φοορβαρισμένο με φανελά με 1,6, ένα σακάκι από χοντρό ντυρά με 1,9, ένα χειμωνιάτικο παλτό με 2, και μία γούνα από «βέζον» με 4,5.
 Αντίθετα προς ό,τι πιστεύεται συνήθως, μία ανδρική προδιάθεση είναι πολύ περισσότερο όταν το τριχωτό της βρίσκας πέσει κάτω, παρά πόσο τα μέτρα

Γιὰ νὰ μὴ μείνουν ἀνύπανδρε
10 εκατομμύρια Γερμανίδες, γίνε-
ται σοβαρὰ ἡ σκέψις τῶν Γερμανί-
ναι ἐμφανισθῇ ἐπισημὰ ἡ πολυγα-
μία. Ἡ ἰδέα δὲν εἶνε καινούργια.
Ἡ πολυγαμία εἶχε καθιερωθῇ κα-
λλότατα ἐν τῇ χώρα αὐτῇ, μετὰ τὸ
τριανταετὴ πόλεμο. Ἐνὰ διατό-
γμα τοῦ 1935 ἐφείναντο ὅτι, μὲ κα-
νόλογα 14 ὀκτωβρίου 1935, εἶνε
τὸ δικαίωμα σὲ καθὲν ἄντρα νὰ
παντρευθῇ μὲ δύο γυναῖκες (γυνὴ
αὐτῆς ὁ πληθυσμὸς τοῦ ἀποκεκο-
τόθηκε ἀπὸ τῆς σφαγῆς, τῆς ἀρρύ-
στης καὶ τὴν πεινᾶ). Ἀλλὰ κα-
τὰ τὰ τέλη τοῦ 1917 ἔγινε μι-
ἐνταξικὴ προπαγάνδα μεταξὺ τοῦ
στρατοῦ καὶ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ.
μὴ ἔνα διδιδιαιρακὶ τοῦ οὐνιστοῦ
τῆς παρόνομος σὺμβάσεις ὡς μέσο
γίᾳ νὰ ζῶντοπακτηθῇ ἡ Γερμανί-
μεγάλῃ καὶ ἰσχυρῇ στρατιωτικῇ δι-
γυνῇ.

«Η μίς Λουντς ποτάρει για όλες τις ρεκαλιές των καλλυντικών και των ειδών τουαλετικής που δημοσιεύονται στις αμερικανικές εφημερίδες. Πότε εμφανίζεται να προσφέρει στις αντανούτριες των ένα καινούργιο σαμπουνί, πότε λανσάρει το κραγιόν, για τα χείλη της μόδας, πότε παρουσιάζει τις υπέρκοσμες κνήμες της για να δείξει για καινούργια κάλτσες, πότε βελάζει φανερώνοντας τα μαργαριτάρια στον τράχηλό της, για να διαφημίσει μιάν δοντοκρέμα... Αντανούτριά της Λουντς ήταν ως προχθές άκουμ για φράια Αμερικανίδα η Μάρθα Βίκερς, που δεν πρόφτανε να δέχεται παραγγελίες από τους διάφορους οίκους διαφημίσεων. Τελευταία, όμως, προσέληθη από τον (Σουπέρν Μπρόκ) και προκειται να εμφανισθεί σε λίγο σ' ένα καινούργιο φιλμ.

-- Οὐαὶ τελευτῶναι καὶ
 Οὐάστει. Καὶ νὰ τὸ ἀποτέλεσμα:
 Ὁ Θεσσαυρὸς εἶν' ἐδῶ. Ζήτησα τὴν
 ἄδεια νὰ σοῦ τὸν φέρω ὁ ἴδιος.
 Ἥθελα νὰ σὰς προσφέρω τὴν ἐ-
 ξαιρετικὴ αὐτὴ γὰρ ἐγὼ ὁ ἴδιος.
 -- Βεβαίως, εἶμαι πολὺ χαρού-
 μεν. ἀπάντησε ἡ μὲς Μόρσταν.
 Μὰ ἡ φωνὴ της δὲν ἐδείκνε κομ-
 μὲν ἄρα.

... και φρόντισε να τα τοποθετήσεις. Δέκα εκατομμύρια τα δισκία που θα φαίνονται μέσα στον καταμύρια φράγκα!

Ο Λεβή κουνάει θλιβερά το κεφάλι.

—Μα αυτό, σοφίστηκε κιόλας, όλη την αλήθεια. Δυστυχώς, καταμύρια... του καθρέφτη!

κας, θύαλε τα από την τσέπη
στηθοποιό μπρός σ' ένα καθρέ-
που, και δέκα εκατομμύρια
καθρέφτη μας κάνουν είκοσι έ-
να κεφάλι του.
Να, απάντα. Μά δεν σου είπα
λε μου, έχω μόνο τα δέκα έ-

Ὁ Λεβὴ κουνάει ἑλπίδερὰ τὸ κεφάλι του.
—Μὰ αὐτὸ σοφίστηκα κι ἐγώ, ἀπατήρ. Μὰ δὲν σοῦ εἶπα
ὅλη τὴν ἀλήθεια. Δυστυχῶς πάλι μὴν εἶμαι ἐνὶ σκότεινι.

Ἀρχόντισσες

— Κερά μου, και τὰ τριαντάφυλλα μου
 δούν, μὴ κάνουν ροδοχαρμή! εἴπε με κα-
 μὸς ἡ Ἑρπιάδα, καὶ νύχισε. Ἀχ κο-
 κὰνα μου, δὲ θὰ ξαναγίνῃς ἡ κόρη
 μὴ σὰν τὴν Ἰδα τ' Ἀργυροπούλου, τὴν
 Κισσὰ τοῦ Γενναίου, τὴν Καλλιὰ τοῦ
 Λοῦφα, τὴν Κλεῖω τοῦ Βαρσοῦλα,
 Ἄδα Γιδοπούλου, τὴν Ἰωάννα τοῦ Κεκάρη
 τὴν Ἀρτεμὶς τοῦ Λεοντοπύλου, τὴν Στέλι-
 α τ' Ἀδαοπούλου, ποῦταν σὰν παρφοῦρι, σὰ
 φιλιτισί!

— Σά να τώερεσι ξεφώνισε με γινά
η «Εφταλία. Μωρή για να πιτόχουνε στη
διορτία τη Μαντόνα του Τράπανι, ήρχα
ἀπ' τη Σύμωρη και πήρανε μοντέλο! Μπα
κας. Μπορνόδας, Σεβδίκιοι!...
— Μα τι ήτανε...

— Μά κι' εδῶ, Ἑφταλία μου, οἱ γυναίκες εἶνε ὡμορφες κι' ὁ τόπος μας πὶο

— Καλέ, κάποιο μουσικό θα πάρουν
— Νά σ' το πω ξανά το μουσικό! Ήφα
νισε ή Έφταλλα, Ήνα ήκανε ο Θόδε
άστρα καί τω' άγγελοι στον ούρανω, ής
λαβε ή γής, καί για να μή ζουλεύσ
φθηκε να τή δώση κάτι άνωτερο, κι ή
να τότεις ή Εμίονη μιά πεντάμορφη
ζώνη! Νά γιατί μέσ' το ντουλάκι άς σή
ρα οι Σιωπηλά είνε ή πιο άμορφη ράτσα
ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑ

— Βαί· βαί· βαί τί κακὸ εἶνε τοῦτο. Ἀκούω.

Και ἔφυγε ἀγριεμένος. Ὅσο γιὰ τὸν ἔμπορο
ἀκόμα συλλογίζεται: «Οὔτε τὸ διάβολο νὰ ὀφί-
σῃ στὸ δρόμο σου οὔτε νὰ κάνῃς τὸ σταυρό σου».

Τὸ ἔθιμο

—Τι ἔκανε λέει; Μοῦ ζητᾶτε ἑκατὸ λί-
ρες γιὰ τὸ μνήμα τῆς πεθερᾶς μου! Θέ-
λετε λοιπὸν νὰ μὲ κάνετε νὰ τὴν κλαίω.

Η ΣΤΕΛΛΑ
ἐρωτεύτηκε

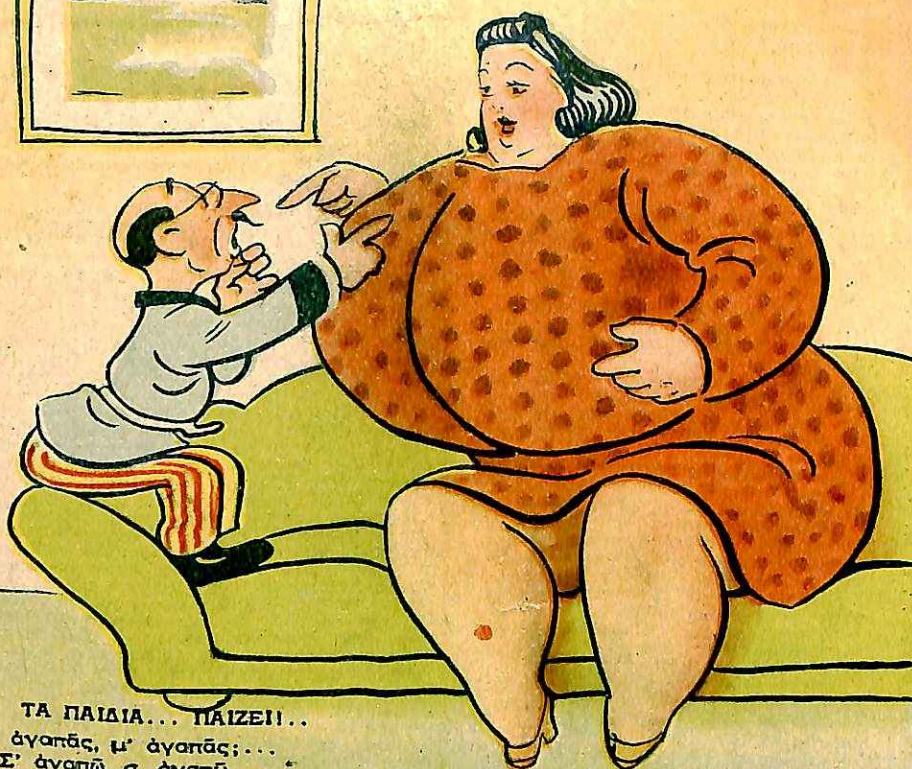
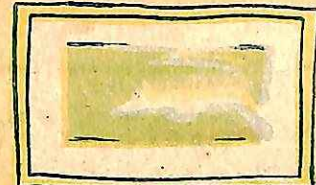
—Οχι, ψιθύρισε εκείνος με το κεφάλι σκυμμένο, είμαι ὁ Πιέρ Κολένι.
Επεκράτησε μερικῶν στιγμῶν σιωπῆς ὁ Πιέρ Κολένι ὁ πάλαι ποτὶς ἄρχιστος τῆς πόλεως.

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

ρες για το μνήμα της πεθεράς μου! Θέ-
λετε λοιπόν να με κάνετε να την κλαίω;

Χαμένη εὐτυχία

...στη πόρτα, που πίσω απ' αυτήν κοιμάται τό μεγάλο
...της παιδί, ο λατρευτός της Νίκος.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ... ΠΑΙΖΕΙ!!...

ΧΟΝΤΡΗ: Μ' αγαπᾷς, μ' αγαπᾷς;...

ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Σ' αγαπῶ, σ' αγαπῶ...

ΧΟΝΤΡΗ: Καί ποῦ μέ βάζεις;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Συμφορὰ μου! Καί τώρα τί γίνεται;

ΜΕΘΥΣΙ ΤΡΙΚΟΥΒΕΡΤΟ

—'Αγαπητή, κυρία, δὲν μᾶς λείπει τίς ἀπὸ τοὺς δύο μας εἶνε ὁ ἄνδρας σου;

—'Αδιαφορῶ τελείως τί συλλογίζεται γιὰ μένα ἡ ἀγελάδα!

—'Εκείνη: Τώρα καταλαβαίνω γιατί σὲ λένε «κεραυνοβόλο» στὸ ποδόσφαιρο!...

—Βλέπεις, Μαρία, τί μαζεύεται κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι, όταν δὲν σκουπίζεις καθαρά!

Ο ΤΙΜΟΡΗΜΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΙΟΣ

—'Εκατὸ φορές νὰ μέ κλεισμένος στὸ κοτέτσι, αὐγὸ δὲ θὰ σοῦ κάνω...